

MAGYAR HÍRLAP

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

I. évf. 10-11. sz.
2006. JANUÁR-FEBRUÁR
(LXXVI. évf. 15.816-7 sz.)

ÚJSÁG

Az öreg szerkesztő megunta a munkát,
Lezárta a „compu”-t, s elrakta ollóját.
Azt, mi ollózástól teljesen kicsorbult.
Fogta a kalapját és nyugdíjba vonult.

Először meghökkent az olvasótábor.
Hol szerzünk híreket, ha nem az újságból?
Ki fog nekünk eztán „Szeljegyzetet” írni?
Maró gúnnyal Kirchnert meg az AMISZ-t szidni?

Család meg barátok lehorgasztott fejvel.
Nincs ki közzé tegye, hova utaztak el.
A „Hallottuk” rovat róluk szól legfőképp,
Mintha nem létezne, ami messzebb történt.

Szerencse, megmaradt a jó „HungArgenNews”.
Az elég ártatlan, senkiről bőrt nem nyúz.
Egyetlen hátránya, mért ne tegyem szóvá?
Szoftver tudomány meg computer kell hozzá.
Ilyen csodagépe nem mindenkinek van,
Kevés az olvasó, kihez eljut a HAN.

Ha valami jól megy, ezt tudja mindenki,
Még okos számár is jégre megy táncolni.
Pont ők, a HAN-osok voltak azok, akik
Nem férték bőrükbe s megszülték a Ma.Hi.-t

Ilyen néven volt már e hazában újság.
Íly nagyszerű egy sem, ez a hű valóság.
Legalább is ez a szerkesztők vallása,
S minden új lap után büszkék is egymásra.

Nem úgy a „mogyorók”, sok köztük fifikus,
Ahány az olvasó, annyi a kritikus.
Egynek nagy a betű, a másiknak kicsi.
Neki van igaza, mindenki azt hiszi.

Cikk, hosszú ne legyen. Riport új, ne régi.
Rövid akkor is ha, háromszoros „dedi”.
Még ha nagykövet, és bármily ékesen szól,
Négy kis hasáb elég az elmondottakból.

Mért nincs egy csöpp humor? Sok cikk bíz szomorú.
Futás, menekülés, „lágér” meg háború.
Egy pár jó vicceske elférne nyugodtan.
HAN is hozott néha, mért nincs a Hírlapban?

HuFi próbál néha humort beleszöni.
Kár, hogy a legtöbb hír vízözön előtti.
„Mi történt?” „Hallottuk” - a hangzásuk „rokon”.
Ritkán van olyan, mint a búcsú Csíksomlyón.

Fejük összedugták nemrég az okosok,
Végre kiderítsék, kritika mért oly sok.
Semmire se jutott a jeles társaság,
Mert ahányan voltak, annyi az igazság.

Olvasó is így van, ezeregy vélemény.
Nincs is újságíró e kerek földtekén,
Ki a „mogyoróknak” kedvébe tud járni.
Nekik az újságot „muszaj” kritizálni.

Én, mint fűzfaköltő, szerkesztőknek mondom:
Fel a fej, így tovább, kitartás, bizalom.
Az újság egyre jobb, minden számmal javul,
S ami nagyon fontos: Olvasunk magyarul!

Vasi Álmos, 2006. Újévre
Frissen kinevezett Udvari Bárd

Minket is érint... Anyanyelv, etika, magyarságtudat

Nemeskürty István: „Tereptsünk fészekmeleget a nemzet számára...”

Ünnepi beszélgetés Nemeskürty Istvánnal anyanyelvről, etikáról, magyarságtudatról
- Ezek összetartozó fogalmak. Még mindig nem tudatosult bennünk, hogy **nemzeti létünk alapja a nyelv**. A magyar beszéd. Ellenfeleink jól tudják ezt, s rontják, ahol csak ronthatják. Sajnos szinte pusztul a szókincsünk meg a beszédmódunk. Lelkes, hazaszerető polgárok sem érzékelik ezt mindjárt, vagy elnéznek felette. Trianon óta nyelvünk is vereséget szenvedett: nem kerestünk, nem találtunk szavakat olyan új találmányokra, mint a rádió, a televízió és a többi. Az internetről már ne is beszéljünk. És visszaszivárognak régi idegen szavak. A beszéd állapota még keservesebb. Hová lett a cselekvő igék használata? A kevés szóval sokat mondás? Ennek gyökere az anyanyelv gyerekkori elsajátításának módja. Egyszerű parasztasszonyok, sőt pásztorok is igazgatták gyermekük kiejtését, *Arany János* szülei is ilyen módon ügyeltek a nyelv használatára. A nyelvhasználat az iskolai oktatásban emlékezetből megtanult és hangosan (!) elmondott versek, szövegek kötelező voltától is függ, és a közvélemény figyelmét is említeni kell: a rádió bemozdí a hetvenes években még gonddal beszéltek magyarul...

- **Nemzettudatunk ekkora, talán végzetes válságot soha nem élt át**, mint most. Az önpusztítás válsága ez. Ma elég magyarnak lenni, hogy ez a tagadhatatlan tény, ennek megvallása politikai üldözést váltson ki. Nos mit tehetünk?

- **Elitről beszélünk...** Ez a hengegő, latinositott szó (jelentése: különb, kiválasztott) az elmúlt években a nemzetköziség hívei körében terjedt el, a sztálini mondás („mi kommunisták különös emberek vagyunk”) változatként, hogy érzékeltessék: világpolgárként, a szétszortott pártvagyomból meggazdagodván a „nemzet” (a nyomorult nép) felett állnak. Ne engedjük át nekik ezt az önkéntes jelzőt. Igenis, **mi vagyunk az elit**: vállaljuk – kevesen – bátran, sőt vakmerően hazánkat, amelybe „foglaltatik az emberi szeretet tárgyainak egész összessége” – amint *Kölcsey* mondja. Tudunk annyit, mint ők, vitázni sem érdemes velük, meggyőzhetetlenek, mivel tudatlanok. Fogjunk össze egymás szeretetének tudatában, hiszen „a törvény tökéletes teljesítése a szeretet”. Tereptsünk fészekmeleget a nemzet számára. Ez a dolgunk. **A szeretetet, összefogást mi győzheti le?** A kereszténység lényege mindenkor győzedelmes. Szent István hitre épülő eszmeisége is ebben rejlik... (Tóth Sándor „Új Ember”-ben folytatott beszélgetése nyomán)

GONDOLATOK EGY ÚJ ÉV KEZDETÉRE

(kivonatol Nt. Tóth Krisztina ref. lelkes Reformációi elmefuttatásából)

Megbecsülöm a mellettem élő embertársamat. Szükségünk van egymásra, és egyik tag sem felesleges vagy haszontalan.

Vizsgáljátok meg magatokat! Nem tartom-e többre magamat másoknál, nem nézem-e le, nem ítélem-e el embertársaimat?

Ezt mondja az Úr: *Isten megérti a szív szándékait és gondolatait. Neki kell majd számot adni.*

Ezért jó, ha szem előtt tartjuk: *Ne gondolja magát többnek senki annál, mint amennyinek gondolnia kell, sőt alázatosan egymást különbnek tartásatok magatoknál!*

Vizsgáljátok meg magatokat, hogy nem hordoztok-e szívetekben haragot, keserűséget, irigységet, vádakat Isten iránt és a mellettek ülő iránt. Béküljétek meg Istennel és bocsássatok meg azoknak, akik megbántottak benneteket!

Engedd szabadon az ellened vétkezőt, és bocsáss meg önmagadnak is! A megbocsátás nem azt jelenti, hogy egyetérték azzal, amit ellenem elkövettek, hanem azt, hogy az egészet rábírom Istenre.

Jöjjetek bizalommal, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk. Jöjjetek mindnyájan, akik megfáradtatok és terheket hordoztok, hogy az élő Jézusnál békességet és megnyugvást találjátok!

„reménykedhetsz a jövőben - Így szól az Úr!”

B.U.É.K.!

Budapest - Margit-szigeti szökőkút

Figyelem!
Kérjük kedves Olvasóinkat, figyeljék meg előfizetésük lejárási dátumát a címzés felső jobb sarkában!

Az ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP munkacsapata kedves Olvasóinknak, Támogatóinknak és Barátainknak szeretettel kíván egy derűvel, mosollyal és örömmel teli 2006. évet!

b.-j.: A szerkesztő, az Irodavezető Bonapartianné Trixi és a Számvizsgáló Terek Zsófi
FOTO JAKAB

Az Olvasó írja...

Ez a levél Gergatz Istvánné Bika Juliától jött a napokban. Juli hosszú éveken át szerkesztette az elektronikus Nyugati Hírlevelet. Utóbbinak eddig utolsó száma már a Katrina orkán és árvíz után íródott december 12-én, és abban részletesen leírja, amit sokan újságokból olvasunk, szenvtelenül, mintha minket ilyesmi egyáltalán nem is érintene... Érdeklődésemre a napokban jött Julitól újabb, személyes levél:

Kedves Zsuzsó!

Igazán sok mindenben szerencsések vagyunk! Itt egy millió embert így vagy úgy érintett a Katrina: ki az állását, ki a lakását, ki az üzletét veszítette el. Így köszönnek itt az emberek egymásnak:

„How'd you do?” (New Orleans-i szleng szerint: Hogy úszad meg az áradást?)
 „6 feet” – ez a mi válaszuk (hat láb, vagyis kb. 2 méter). Szóval nekünk van lakásunk és a férjemenk van állása, ezért mondom, mi szerencsések vagyunk.

Vannak lakások, ahol három család él együtt. Mi még be is tudunk fogadni egy magyar házaspárt egy szobába, az ágyat az utcáról szereztem, a matrac a miénk. Egy ajtó megrendelése 5 hét a Loew's-nél. Houstonból az Ikea ide nem szállít bútort. A postahivatal a férjemet az ötvenes évekre emlékeztette, ahogy kikiabálják a címeiket mintha Poste Restante lenne, holott csak olyan címek, ahova nem szállítja ki a posta a leveleket, mert nincsenek ott emberek, nem lehet ott élni. Mérőföldökön keresztül a város 50%-ban még nincs áram. Néha visszamegyünk a régi lakásunkhoz, mert még mindig próbálok menteni dolgokat a sárból.

Szeretettel ölellek Bika Juli, New Orleans

(A témával kapcsolatos cikkünket lásd újságunk 5. oldalán).

Részlet egy utazó leveléből:

Kedves Zsuzsó! A franciaországi események előre láthatóak voltak már évekel ezelőtt. Nem gondoltam volna, hogy éppen akkorra tervezem a lourdes-i utat! Bolívia emellett csendes kis hely volt.

Toulouse-ból kellett volna repülnöm, de a Blagnac-i reptér közelében állt a bál és ezért vonattal kénytelen elindulni. Sokba került nekem ez a gyűjtő-gatásokkal teli felfordulás. - Gondolkozz azon, hogy ha Argentínába megyek, mikor és miben segíthetek Neked a könyvtárban? Persze, ezt áprilisra tervezem, de lehet, hogy hamarabb érek oda. Csókol szeretettel Budai Annamária

Tisztelt Hölgyem!

Varga Attila újságíró vagyok Budapestről. Nagy érdeklődéssel olvasok minden Argentinával, s különösen az ott élő magyarokkal kapcsolatos hírt, hiszen Karácsony és január 15-e között Buenos Airesben tartózkodom. Örülök, hogy a kinti magyar sajtó, ha hányattatások árán is, de működik. **Szívügyem a kettészakított falu, Szelmenc ügye.** Engedje meg, hogy eljuttassam Önhöz szeptemberi, helyszíni látogatásom eredményeként született kis cikkemet (lásd a tudósítást az újságunk 6. oldalán). Bár októberre ígérték a megnyitást, az mindeddig várat magára. Az ott élők azt remélik, hogy Karácsonyra megnyílhat, de biztosat senki sem tud.

Üdvözlettel: Varga Attila

Kedves Zsuzsó!

Gratulálok a decemberi számhoz, különösen magas színvonalú a lap, talán az eddigi legjobb az előzőekhez képest. Nagyon tetszett, színes, változatos, érdekes, igazán élveztem. A HungArgenNews hírlevél csakis kiegészítője és segítője kell legyen, semmiképpen nem konkúrálhat.

Nagyon emeli a lap értékét aktualitása, minden sorát mintha ma írták volna, pedig egy ilyen újság szerkesztésénél ez nagyon nehéz feladat. Különösen tetszik sokoldalúsága, igazán mindenki találhat magának számára érdekes cikket benne. Színessé teszi a lapot a sok jó fotó és szép kis versikék, amit mindenki szívesen olvas. A jó Isten adjon további erőt a folytatáshoz.

Sokszor csókollak Rábai Kati

(Kati a Buenos Aires-i, a Mindszentium által kiadott Lelkiség szerkesztője. Szerk.)

Kedves Barátaim!

Örömmel közlöm, hogy az Egyesült Államok Kongresszusának Képviselőháza 2005. december 6-án egyhangúlag elfogadta a Tom Lantos képviselő által előterjesztett 479. sz. Határozatot. Ez elismerését fejezi ki a magyar népek **1956-os forradalmáért**, amely „előkészítette a talajt ahhoz, hogy a kommunizmus 1989-ben végleg összeomlott Közép- és Kelet-Európában, Magyarországot is beleértve, majd két évvel később magában a Szovjetunióban is.” A Határozat részvétét fejezi ki az áldozatok, kiemelten Nagy Imre iránt, üdvözlő a Magyarországon **1989 óta végbement változásokat**, amik a NATO- és az Európai Unió tagsághoz vezettek, ezzel a Kárpát-medence minden népe számára biztosítva a békét, a stabilitást és a megértést. Végül a Határozat megerősíti az Egyesült Államok és Magyarország közötti barátságát és együttműködését alapuló viszonyt.

Érthetetlen, hogy az MTI és a magyar sajtó eddig nem tette közzé ezt a fontos hírt. Én a tájékoztatást a megújult és a Kongresszusban aktív munkát végző Amerikai Magyar Szövetségtől (nem azonos a Magyar Amerikai Koalícióval) kaptam. Köszönet illeti mindazokat, akik e határozat előkészítésében részt vettek. Jeszenszky Géza, Budapest

Tisztelt Asszonyom, Kedves Zsuzsa!

Az **Országos Széchényi Könyvtár** vezetősége nevében köszönetemet fejezem ki az Argentinai Magyar Hírlap 1.évf. 2005. 9. számának egy példányáért, amellyel állományunkat gyarapította. Kérem, gondoljon a jövőben is a könyvtárunkra!

Aldott karácsonyi ünnepeket kívánok!

Üdvözlettel: Pachinger Kinga, Budapest

Kedves Zsuzsa!

Megkaptam az Argentinai Magyar Hírlap legújabb számát. Köszönöm szépen! Gratulálok az újsághoz, és kitartást kívánok a további szerkesztéshez.

Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Évet kívánok Eneséről Önnek, a Családnak és az egész argentinai magyarságnak.

Tisztelettel: Mesterházy József, Enese Község polgármestere

Sokan érdeklődtek az utolsó számunkban megjelent **szódavíz cikk** iránt – mikor keletkezett egyáltalán ez a bevett szokássá vált üdítő ital? Íme a válasz, amelyet kérésünkre **Deák László megírt Budapestről:**

A szódavíz igaz és himnikus története

Mindig foglalkoztatta az emberiséget a különböző halmazállapotú anyagok keveredése, így a gázoké és a folyadékoké, amelyeknek a természetben legkönnyebben megfigyelhető formája a szén-savas ásványvíz. Az érdeklődés középpontjában álltak ezek a vizek azért is, mert fogyasztásuk és a fürdővízként való alkalmazásuk jótékony hatásait hamar felismerték és hasznosították.

Nem is csoda tehát, hogy a természetet e téren is utánozni akarták a felvilágosodás korában, és az elemző kísérletek elvezettek a szódavíz feltalálásához. Az angol tudós pap, **Joseph Priestley** az első, aki a széndioxidot vízzel elegyíti **1767**-ben, de hamarosan követi a genfi **Jacob Schweppe**, aki **1783**-ban egy hatékony, ámde titokban tartott módszert talál fel a mesterséges szénsavas ásványvíz nagyipari előállítására. **1813**-ban **Charles Plinth** megalkotja és szabadalmaztatja a szifonfejet.

A mi tudós papunk, **Jedlik Ányos 1826**-ban ért el újszerű eredményeket, amikor a távolról szállított balatonfüredi ásványvizet egy friss, mesterséges szénsavas vízzel – a szódavízzel - helyettesítette. Ezzel alapozta meg a magyar szikvízparatörténetét. Noha maga is belekezdett a gyártásba **1841**-ben, ezt hamarosan átadta unokaöccsének. Ő nem gazdagodott meg találmányából, de az elmúlt 175 évben nemzedékek sokasága és családok százezrei éltek meg e tisztaság iparból.

Nekik megélhetést és további millióknak felüdülést és örömet, enyhülést és élvezetet nyújtott ez az ital. Mindennapjaink természetes társává vált, olyan alapvető élelmiszer lett belőle, ami nem hiányozhatott a különböző néprétegekbe tartozó emberek asztaláról.

Tovább vegyítettük borral és szörpökkel, hittünk és hiszünk gyógyító erejében, használjuk főzéshez és tisztításhoz. Legnagyobb művészeinket is meghihlette, irodalmi és képzőművészeti alkotások témája lett. Szerteágazó jelenlétével kivívta életünkben azt a **kulturális szerepet** magának, amit éppen egyszerűségének szépségével, hasznosságának erejével és kirobbanó vitalitásával ért el.

Felemelő élmény vele találkozni, vágyakozunk utána, és rabjaivá válunk – ki így, ki úgy, ki úgy. Élvezzük minden cseppjét mindig és mindenkor. Kitarunk mellette jóban és rosszban, neki panaszoljuk el fájdalmainkat és sérelmeinket, de vele együtt vigadunk is. Helye van az asztalunknál, helye van az életünkben! Magunkévá tesszük, átlényegítjük, és mi is átlényegülünk tőle. Szomjunkat oltja, és tüzünket gerjeszti. Buborékokkal bombáz, és zuhatagként hűsít. Berobban a világunkba és elsimítja problémáinkat. Békít és felkavar.

Hűséges társ mindhalálig!

KITÜNTETÉS

A Magyar Köztársaság kitüntetéseiéről szóló 1991. évi XXI. Tv. alapján Szőnyi Ferenc nagykövet kezdeményezésére, Dr. Magyar Bálint oktatási miniszter javaslata és Dr. Somogyi Ferenc külügyminiszter egyetértésével a Magyar Köztársaság elnöke **Valentin Ferencné Redl Erzsébetet, a Buenos Aires-i Szent László Iskola középiskolai tagozata igazgatóját** elvülhetetlen érdemeiért, a magyar kultúra Argentínában történő megismertetéséért, valamint az argentinai magyar nyelvű oktatásért végzett tevékenységéért a **Magyar Köztársaság Arany Erdemkereszt**tel tüntette ki.

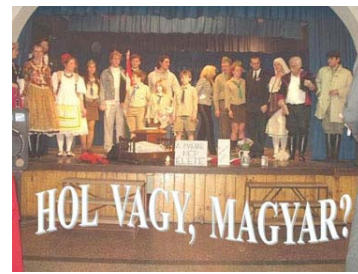
A kitüntetést **2005. december 11-én**, a Szent István Kör által a Szent László Iskolában megrendezett hagyományossá vált évzáró díszbédjén ünnepélyes keretek között Józsa Máttyás nagykövet adta át.

Józsa Máttyás nagykövet feleségével és a kitüntetettel

FOTO JAKAB

56-os tiszteletadás a Hungáriában, a ZIK rendezésében

A Zrínyi Ifjúsági Kör egy „Hol vagy, Magyar?” című ötletes színdarab keretében emlékezett meg az 1956-os forradalomról. A színpadon közel 12 szereplő személyesítette meg történelmünk anónim alakjait. Ki hazafias felkelőnek, ki költőnek, vagy népviseletben tündöklő parasztlánynak, diáknak, munkásnak stb. volt maszkírozva.

Mondanivalójuk mind a hazaszereget, a szebb magyar jövő reménye és a hazafiasság körül mozgott.

Zólyomi Kati ötletességével megint megmozgatta közösségünk színészeti tehetségeit és egy olyan produkciót állított talpra, amelynek témáját itt kint, messze magyarföldtől, talán jobban érzünk, mint országunk lakosságának nagy része. A darab ui. megmutatja, hogy mi itt ragaszkodunk magyar nem-

Demes Sanyi, Zólyomi Kati (rendező), Bonapartian Edi

zeti érzéseinkhez, értékeinkhez, amelyeket több, mint 60 évvel ezelőtről magunkkal hoztunk és azóta is tudatosan ápolunk.

Dicséret illeti a Zrínyi Kört, hogy ezt a szellemet a rendezvényen keresztül átadta, Zólyomi Katit, hogy kigondolta és megrendezte, és a színészeket, hogy mindezt hihetően magukévá tették.

Bobrik György

b.-j.: Dombay Jenci, Nt. Tóth Kristóf, Pérez Leidemann Nati

Kedves Zsuzsó!

December 15-én fogadott **Dr. Szili Katalin, a Magyar Országgyűlés elnöke, a Latin-Amerikai Magyar Országos Szervezetek Szövetsége képviselőjeként.** A fogadtatás kimondottan szívélyes volt. Az a személyes érzésem, hogy a törekvéseinket és a célkitűzéseinket illetően „nyitott kapukat döngtünk”, mind a MÄÉRT (Magyar Állandó Értekezlet), mind a majdani anyagi támogatások vonatkozásában. Sőt, egyéb rendezvényeken is figyelembe kívánunk venni minket, mint pl. a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumán, amelyre a jövőben mi is kapunk meghívót az ő kezdeményezésére (ha ez így lesz, akkor ez a Fórum is túlmutat majd a Kárpát-medencén...). A találkozásról hivatalos emlékeztető fog készülni, ezért ezt a néhány sort csak gyors, előzetes tájékoztatásként küldöm. Ismét egy lépés előre...

Sok szeretettel, **Benedek László, LAMOSZSZ** (Budapest)

HÍRKIEGÉSZÍTÉS

A decemberi számunkban megjelent hírt az Öregotthont ért kárról annyiban kell kiegészítenünk, hogy a betegszoba 1998-ban épült, amikor Szilvássyné Edith volt az elnök. Fölszólításunk eredményeként már beérkeztek kisebb adományok néhány gondos és együtt érző jótévőtől az Öregotthon vezetőségéhez, amiért itt fejezik ki hálájukat.

Márciusi lapzártá: február 10

Anyag és hírek beküldésére
4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE
KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR

Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra.
Hungária Egyesület, 1. em. (Pje. Juncal 4250, Olivos.
Tel. 4799-8437. haynal@fibertel.com.ar)

Zárva 2006. január 20 és 27

Az Argentinai Magyar Hírlap előző számai interneten is olvashatók
www.hhrf.org/amh
www.lamoszsz.hu/amh
<http://epa.oszk.hu/amh>

Köszönet mindazoknak, akik színvonalas munkájukkal, anyagi támogatásukkal segítik a lap folyamatos megjelenését!

HUNGÁRIA

MAGYAR EGYESÜLET

Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos
4799-8437 4711-0144

ELNÖK: ZÖLDI MÁRTON - mzoldi@dls-argentina.com.ar
Vezetőségi gyűlés minden szerdán este 9-kor

Titkárság: Zumpf Gusztáv: Kedd-től szombatig 18-tól 21.30-ig. Vasárnap 12.30-tól 16 óráig. Etterem: Hétköznap (hétfő kivételével) 18-tól éjfélig. Szombat-vasárnap ebéd és vacsora. Asztafoglalás 4799-8437 / 4711-0144 Sr. Omar

Zárva 2006. január 16-tól 30-ig

EGY 98 ÉVES SZÜLETÉSNAPO MARGÓJÁRA

„Az ember értéke abban a mértékben növekszik, amint embertársai javáért fárad.”

(Részlet Kesserű Judith leveléből, 1964.)

„Az élet könny és mosoly”: Beszélgetés özv. Schirlné Képes Ilonkával (szül. 1907. szeptember 4-én, Budapesten)

Argentínai Magyar Hírlap: Milyen volt gyerekkorod?

Schirlné Ilonka:

Kőbányán nevelkedtem, tágas, barátságos családi házban. Szép, kertés városrészben, kedves szomszédokkal, ahol 3 kislány volt, állandóan együtt játszottunk. Apám 1917-ben gyomorrákban meghalt, 10 éves voltam. Akkor az 1. Világháború évei neheztedek ránk, Budapesten élelmiszerhiány volt, sok babot, gerslit ettünk. Kezdődtek a gondok. Egy nővérem volt. Kereskedelmi érettségi után pedagógiára akartam menni, de állást kellett keresni. Reménykedtem abban a vállalatban, ahol édesapám igazgató volt haláláig.

AMH: Nehéz volt akkoriban álláshoz jutni?

SI: Korántsem volt könnyű! Lakásunk miatt helyhez voltam kötve. Mivel templomba járó református családból származtam, megkértek a vasárnapi gyermek-istentisztelet tartására, és ezt vállaltam 9 éven át. Talán ez adott később bátorságot ahhoz, hogy mikor Egyházunk lelkész nélkül maradt, én is mertem prédikációval istentiszteletet vezetni. Mert úgy éreztem: nem a prédikáció irodalmi értéke a fontos, hanem Isten üzenetének tolmácsolása. Ebben nemcsak vigaszt leltem, hanem Istenhez is közel kerültem. Nagy érdeme volt ebben a remek kiképzőnek, Viktor János teológiai tanárnak, aki fölkészített bennünket a földatra (többen is tanítottunk). 15.-24. éves koromig vezettem az iskolát, ami nagy boldogságot jelentett. Ekkor, 1931-ben, férjhez mentem László Géza református lelkészhez.

AMH: Családot alapítottatok?

SI: Férjem Kőbányán segédlelkész volt, meghívták egy dunántúli faluba lelkésznek. Átköltöztünk tehát saját lakásba a Gerecse hegy tövébe, a Pilisi hegyek között fekvő édes kis faluba, Héregre, közel Tatabányához. Ott született meg 1 évre esküvőm után Gabriella kislányunk, majd 1934-ben Pali fiam. De 1937-ben, 6 év boldog házasság után, férjem vesegyulladás

1936: Héregben László Gézával, Gabriella és Pali

kapott, amibe belehalt (hol volt akkor még az antibiotikum!). Így megözvegyülve 1937-ben visszaköltöztem a 2 gyermekkel anyámhoz.

AMH: Hogyan tudtatok ott megélni, háború alatt?

SI: Bizony a papi nyugdíj nagyon csekélyke volt. Nekiálltam állást keresni. Végül is Ravasz László ref. püspök segített hozzá: A Magyar Állami Vas- és Gépgyárban, a MÁVAG-ban sikerült elhelyezkednem, mint az egyik főnök titkárnője. Ott ismerkedtem meg 2. férjemmel, Schirl Nándor főmérnökkel. 1943-ban volt az esküvőnk.

AMH: Édesanyádnál laktatok?

SI: Nem, férjemet áthelyezték Diósgyőrbe, ami vállalati lakással járt! Ez akkoriban nagy szó volt. Ezért tudtunk megesküdni! A református

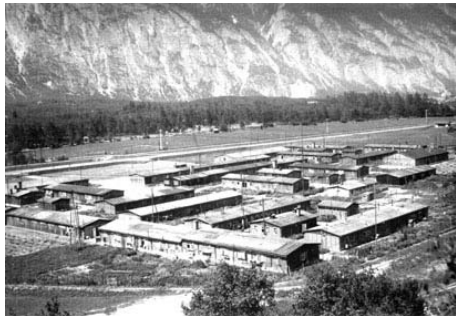
b.-j.: Mondino Lilliana, Egey Gyuszi (Pufi), Schirl Adrián, Mondino Tamás, Egey Marcela

templommal szemben laktunk. Szép hegyvidék volt, a Bükk, erdőségek, a Hámori tó... Vasúttal pedig sokszor mentünk Miskolcra Lillafüredre, gyönyörű napjaink voltak.

AMH: Meddig tudtatok Diósgyőrben maradni?

SI: A gyárban a front fokozatos közeledtével kitört a káosz. A bombázások elől menteni akarták a menthetőt, uramat szüntelen ide-oda helyezték, kénytelen volt engem gyakran egyedül hagyni. A helyzet tarthatatlan lett. 1944. őszén elhatároztuk, hogy nekivágunk a menekülésnek Nyugat felé. Előbb csak Győrre akartunk eljutni, de légiriadó miatt a vonat átrohant az állomáson. Végül is – még Lipcsét is érintettük! - Bécsen át Tirolban kötöttünk ki... Zavaros hetek-hónapok voltak azok... Landeckbe kerültünk és Haimingbe, az ottani menekülttáborba.

AMH: És lett közös gyereketek ilyen körülmények között?

A Haiming-i menekülttábor

SI: Igen, itt - nagy nyomorúságban - születtek meg az ikrek: Éva és Edith Imstben. A szüléskor ezt nem vártuk – egyik megjött, és utána jött egy második iker... Férjem katolikus volt, esküvőnkkor reverzalist adott, mivel református lelkész özvegye voltam.

Tirol 1947: Évi és Edith, 2 évesen

(Szerk. megj.: A reverzális a vegyesházasság kötése előtt adott írásbeli ígéret a születendő gyermekek vallására nézve, amelyben az egyik fél a másik javára lemond. Magyarországon a megszigorítást Serédi Jusztinián hercegprímás vezette be az 1930-as években).

De a kislányok megszületésekor megegyeztünk, hogy a vallás fölött Isten áll, a fontos köztünk az egység! Mindig is ezek szerint igyekeztünk élni. Aztán

egy közeli kis faluban, Zamstban, egy szanatóriumban, megszületett Klári egy évre rá.

AMH: Milyen volt az élet a menekülttáborban?

SI: Ebben a táborban főleg magyarok voltak. A német állam viselte a költségeket és gondoskodott lakásunkról, kosztunkról. Csendes, rendes élet volt.

AMH: Nem gondoltatok a Magyarországra való visszamenésre?

SI: Férjemen múltott, hogy nem mentünk vissza! Megérezte a veszélyt. A MÁVAG vezérigazgatója és a gyár igazgatója jó barátunk volt, hírt adtak, nehogy jöjjünk, várjunk! Őket hamarosan le is fogták, „szabotázs” miatt. Akkor már kommunista kormány volt. Az a két ember nem szabotált, azok útban voltak!

AMH: Szóval berendezkedtetek a további maradásra...

SI: Az a valóság, hogy nagy volt a reménytelenség. A táboron kívül férjem apró alkalmi munkákat kapott, de nehezen éltünk... Aztán az a hír jött, hogy Argentínából ügynökök járják a táborokat. Rövidesen a tábori újságban is megjelent a hír: lehetett kivándorlásra jelentkezni! A táborban mindenkit értesítettek.

AMH: Ti tehát emellett döntöttek?

SI: Igen. 1949 márciusában érkezünk Buenos Airesbe, egyenesen az Emigrációs Hotelbe. Hát itt is elég kilátástalannak ígérkezett a jövő, hiszen jóformán lehetetlen volt 5 gyerekkel lakást kapni... De közbeszólt az Isten. Valóban kézzelfoghatóan segített hozzá a lakáshoz...

AMH: Ezt kérem meséld el részletebben!

SI: Kaptunk egy tanácsot (mindenki egymásnak adott tippeket, irányítást), hogy jelentkezünk egy „régimagyar-nál”, egy hentesnél. Útbaigazítottak, és elindultunk lakást szerezni. A hentes nem találtuk otthon. Kiültünk egy téren egy padra. Arra jött egy lovasszekér, F. Horváth volt ráírva. Megálltak. Uram odament, megszólította őket, és ők jóformán az utcáról fogadtak be, kaptunk tőlük 1 szoba-konyhát, amiben lakhatunk... És mindez, amikor már-már minden kilátástalannak tűnt...

AMH: És ide költöztetek be, mind a heten?

SI: Megérkezésünk első hónapjaiban, még 1949-ben, legnagyobb kislányom meghalt. 16 évet élt Gabriella. A háború áldozata volt. Budapesten ui. az első bombázáskor, éppen a születésnapom volt, a gyerek sokkot kapott. A gyógyulásához szükséges előírást („nyugalom és jó táplálék kell!”) nem tudtuk biztosítani, epilepszia alakult ki nála. És, igen, a megcsönkült család itt élt tovább egy ideig.

1950: Munróban, a 4 gyermekkel

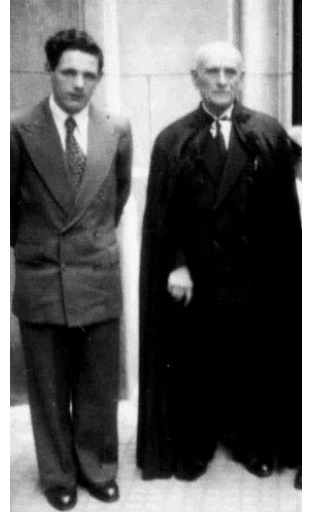
AMH: Miből éltetek meg?

SI: Az uram, mint műszaki rajzoló, állást kapott szintén egy magyar révén. De rossz volt a szíve, még az 1. Világháborúból viselte egy gránátnyomás következményeit... A szíverek eldugul-

tak, akkor még nem volt *by-pass*, sem *stent*... 1959-ben ő is meghalt.

AMH: Magadra maradtál a 4 gyerekkel?

SI: Hát igen, az egész család játékokat szerelt otthon, ez volt a házimunka. Nehezen éltünk meg, de Pali fiam nekem nagy segítség volt, a gyerekeknek pedig apahelyettes lett.

Pali konfirmáció 1950: Nt. Demes Péter ref. lelkész

(Szerk. megj.: Pali ezt költötte hamarjában a fénykép eseményéhez, ahogy ő szokta; mint „Zengúz”:

Rég volt, az igaz, úgy 18 éves lehettem.

Azóta sok mindent levettem, eltettem vasárnapi iskolába, az eltűntek ládájába, a feledés fátyolába.

Am Demes bácsi most is jelen, szívemben bíz itt van velem.

Ez tehát a realitás

Nicsen család sem ámitás!)

Ő akkor már német tanári diplomát szerzett, dolgozott. Így aztán valahogy megéltünk, a mindennapi kenyerünk megvolt. Aztán, már 25 évesen, bekerült a Német Bankba, nyugdíjazásáig itt dolgozott végig.

AMH: De még az elején: volt közben valami szórakozás is?

SI: Nagy zenészeretet volt bennünk. Abban az időben minden csütörtökön volt ingyenes hangverseny a Jogi egyetemen, külföldi karmesterekkel... Pali vitte a három kislányt, rendszeresen. Egy életre megszerették a zenét!

1954: Valentín Alsina: Betlehemezés a Máték szervezésében. Főnt balra M. Rafaéla, jobbra M. Bodolai Margit, középen Klári mint Kisjézus

AMH: Vagyis ezt nevezed „mosolyoknak” a sok könny után?

SI: Igen, ezt, mert sok könny is volt. Argentínában három nagy szomorúság ért: Az első hónapokban meghalt Gabriellám, 10 évre rá az uram, és 1991-ben pedig Edithkém, az ikrek egyike. De sok szépben is volt részem! Megérhettem a Református Egyház megalakulását. Aztán miután elment Nagy Balázs Dezső lelkész, megnyílt Nt. Szabó Imrével a magyar iskola. Egy évre rá már együtt tanítottam ott Dr. Nagy Saroltával, a szeretett Sári nénivel. Magyar nyelv, helyesírás, helyes beszéd, történelem, földrajz... A 6. év volt az utolsó tanítási év, ott hittant tanítottam.

folyt. a köv. oldalon

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

(Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól)

ÉLMÉNY VOLT A HONVÉD TÁNCEGYÜTTES SZEREPLÉSE

Futótűzként terjedt el a városban a hír: a híres HONVÉD táncgyűttes érkezik október végén vendégszerepelni São Paulóba! Izgalommal telefonálgattunk egymásnak. Nagy örömmünk azonban lelohadt, amikor az első plakátok kijöttek a meghívókkal: a Honvéd egy cigány programmal jön! Az előadás címe: „Fekete gyöngyszemek”.

Istenem! Ez egy örület! Megbolondult a Honvéd? Te jó ég, cigánytánc programmal jön. Mi itt évtizedek óta azzal foglalkozunk, hogy magyarázzuk minden brazil barátunknak, ismerősünknek, zenészeknek avagy nem zenésztőknek, hogy a magyar zene nem cigányzene, és most akkor jön ez a nagyszerű magyar táncsoport és a város egyik legelegánsabb színháztermében, egy hatalmasan meghirdetett egész esti programot csak cigánytáncokkal fog kitölteni?!

Volt, aki úgy döntött, hogy el se megy megnézni őket. Az egész kolónia zúgott, háborgott. Mindenki kétségbe volt esve: Hogy magyarázzunk meg ezt brazil barátainknak?!

Az előadás napja rohamosan közeledett. A táncsoportjaink tagjai nem tétovázáltak, gyorsan megvették a jegyeiket. Mi hirtelen kapcsolunk, hogy hiszen Makovinyi Tibor is a Honvédben táncol, az a Tibi, aki feleségével, Mariannal már többször itt járt Brazíliában a Pántlikának néptáncot tanítani, hát természetesen, hogy elmegyünk, és majd személyesen meghúzzuk a fülét... Már alig kaptunk jegyet. A négy este már majdnem teljesen ki volt árusítva. Uruguayból telefonáltak a montevideói magyar táncsoportot vezető Jankovics fivérek, hogy vegyünk nekik is jegyet, mert eljönnek a vasárnapi előadásra. Vasárnap reggel autón be is futottak a majdnem 2000 km-re fekvő Montevideóból. Vegyes érzelmekkel ültünk be velük a színházba. Mi, és az egész São Pauló-i magyar kolónia...

A függöny elé lépett Schiffer János, a magyar tolmács, és brazilul elmondta, hogy miután október 23-a van és ez a magyar népnek az egyik legfontosabb nemzeti dátuma, és azért is, mert a közönség soraiban biztos sokan vannak, akik 1956-57-ben menekültek ki Magyarországról, a Honvéd erről meg akar emlékezni itt, az előadás előtt. Kijött az énekesnő, akinek szép szólóéneke után a zenekar egy Liszt rapszódiaát játszott, amelyre az ünnepnek megfelelően táncolt a Honvéd. Így ünnepelte meg az Október 23. negyvenkilencedik évfordulóját.

Felszaladt a függöny, és a következő 2 órában egy végtelenül gazdag, színes, változatos és dinamikus, bravúros táncokkal elkápráztató, humoros számokkal tűzdelt csodálatos műsor élvezői lettünk. A sebesen forgó-pörgő hosszú szoknyák, repdeső copfok, felvett-levelt-eldobott-elkapott kalapok, a kifejező csalogatók, kihívók, bohóckodások, csapásolások és egy különösen finom, lírai leánytánc mezítláb, majdnem hangtalanul eljárva, a szólók majd a teljes tánckar egész színpadot betöltő tarkasága – mindezt megdöbbent csodálattal figyelte a közönség. A jelenetek között felváltva játszott a két zenekar, egy magyar népi és egy cigány, primásaik sok ünnepeket klasszikus hegedűművészt elkápráztattak volna, és a számok végén a kitoró taps minden esetben fergeteges volt.

Jómagam lenyűgözve ültem. A lányok felsőtestének gyorsan riszáló mozgása és a legények enyhén groteszk csapásolása félreismertetlenül cigány volt. Mégis érezhető volt a táncban a két folklór, a magyar és a cigány évszázados egymáshozadása. Programkönyvükben a művészeti igazgató, Novák Ferenc leírja, hogy a Kárpát-medencében igen sokféle népi tradíció van. Ezek a tradíciók találkoznak. A nép nem foglalkozik azzal, hogy mi honnan jött, honnan eredt. Ez csak a politika témája. A szomszédos népek együtt táncolnak, gyerekek együtt játszanak. Ahol a népi kultúra átlépi a határokat, ott lehet igazán békés koezisztenciáról beszélni. A Honvéd ennek élő műhelyét akarja bemutatni. A bátor produkció szerencsésen állítja egymás mellé a magyar és a cigány népi kultúrát. A cigányok a XIV. században jöttek be Közép-Európába, magukkal hozva a távoli Indiából a zenéjüket, aminek a ritmusát eleinte, jobb híján, fakanalakkal és tejeskőcsöggel ütötték ki. A különlegesen jóhallású, tehetséges zenészek később húros, fúvós hangszereket és dobokat kaptak a kezükbe és - nomád életformájuk által mindenhol eljutva - zenéjükkel nagy zenészerzőket ihlettek meg, Lisztől Brahmsig és Bartóktól Ravelig.

A szünetben a foyer-ben összetalálkoztunk barátainkkal. „Nekem állandóan az járt az eszemben – mondta egy barátom – hogy Pápán egész nap ott ültek a cigányok a főutcán és nem dolgoztak. Valakinek az udvarából egy éjjel elköttek egy lovat, azt eladták

és az árából éltek hetekig!” Egy másik ismerősöm, aki falun nőtt fel, arra emlékezett, hogy amikor a faluvégén megjelentek 2-3 szekéren a cigányok, végigszaladt valaki a riasztással, hogy „Megjöttek a cigányok!” és akkor mindenki gyorsan ólba zárta a tyúkokat, berekesztette az istálló ajtaját... Előjött mindenkiben egy-egy rossz emlék a faluvégi cigányokról. Ez valahogy leblokkolta bennük azt, hogy a művészi látványt élvezni tudják. Én örültem, hogy Pesten nőttem fel és csak szmokingban és lakkcipőben, elegáns termekben nagyszerűen zenélő muzsikusk cigányokat láttam, nem volt bennem semmi negatív előítélet és ezért tudtam meglátni és élvezni az autentikus cigány művészet szépségét. Azon is elgondolkodtam, hogy ezek a cigány művészek, akiket láttunk, ki tudja már hányadik, Magyarországon született generáció, tehát magyarok és amennyire sikerül, őrizzék hagyományait. Hát nem ugyanezt csinálják a mi brazil, argentin, német gyerekeink, unokáink?

Ruháik teljesen elütöttek bármelyik magyar népviselettől. A lányok szoknyái többnyire hosszúak voltak, mindig tarkák és majdnem soha nem illett össze a szoknya színe vagy mintája a blúzával! A városi cigánytáncban a lányoknak volt égőpiros és hupikék harisnyája, citromsárga cipője, de mindenkinek más-más, nem volt két egyforma ruha vagy harisnya. A fiúk mindig-mindig kalapban táncoltak és többnyire mellényben. Az ingük majdnem sose fehér, hanem piros, kék, zöld, szürke, drapp, barna. Makovinyi Tibor egy nagyszerű marossárpataki férfinak járt el, majd kislányokra ülve tejeskőcsöggel verte a taktust. (Tibi ezúttal egyedül jött, Mariann második gyermeküket ringatja otthon.)

A Honvédben több koreográfus, táncos és énekkarvezető dolgozik, ki-ki a saját területén. A Kárpát-medence minden részében megterem a cigányzene és tánc, és ezt a gazdag termést szedte csokorba a Honvéd táncgyűttes: ezzel járja be Európát, mindenütt komoly megcsodálást és sikert aratva. Mintegy 500 fellépése van egy évben és ebből 50 külföldön. A brazil színházigazgató asszony Lyonban látta a Honvéd Táncgyűttes Fekete Gyöngyszemek programját és rögtön meghívta őket, ugyanezzel a programmal, São Paulóba.

Igy jutottunk mi egy maradandó élményhez.

EGY 98 ÉVES...folyt. a 3. oldalról

AMH: Szóval ez az időszak, ez az iskola volt a ZIK elődje?
SI: A Zrínyi Ifjúsági Kör Máter Juhász Mária kezdeményezésére eleinte mint Önképzőkör alakult, csak a nagykokkal foglalkoztak. Sokkal később vették csak át a kisebbeket.

AMH: Ezek az évek töltötték meg mosollyal az életedet?

SI: Az én életem szeretettel volt teli. És életem tanulsága ez: Nagy kegy, ha mi is képesek vagyunk másokat is szeretni, és adni! Ha az életben történnek váratlan „véletlenek”, az mindig Isten ujját mutatja.

AMH: Ez az, amit a francia író, Georges Bernanos „Isten logikájának” nevez és a mindennapi ember „véletlenek”...

SI: Igen! Mindig tudnunk kell, hogy Isten kezében vagyunk. Végző fokon, az Úristen, a saját logikája szerint, kézenfog és vezet. „Véletlen” nincs.

AMH: Ért még ezeken kívül más könnyű és mosoly?

SI: Hát a negyedik halál... 2001 januárjában néhány nappal 25. születésnapja előtt meghalt Paola unokám, anorexiában. Nem tudták megmenteni. Az ő kislánya, Carla Verónica, a dédunokám, most 10 éves. De gyermekeim mellett álltak mindig. Jó testvérek is voltak. Öröm volt a család, a barátok. Voltak szép utazások. És általában az élet mindig nyújtott apró örömeket. Ezek közé tartozik az olvasás, és itt hálával gondolok a Hungária magyar klubban lévő könyvtárra, amelyet a mai napig élvezek!

1957: Valentin Alsina

AMH: Hogyan foglalnád össze életedet?

SI: Minden nehézségen, minden szomorúságon, fájdalomon és megpróbáltatáson átsegített Isten szeretete. Igaz, hogy nehéz volt az életem, de talán azért volt ilyen nehéz, hogy mindig megéreztem benne Isten segítségét. És éppen ezért, mert ezt mindig megtapasztaltam, azért volt nagyon szép is.

AMH: Köszönjük, Ilona néni.

(HKZS)

Mosolyogjunk együtt!
Aranyköpek magyarországi gyerekek dolgozataiból
(gyűjtötte: Dobossy Ildikó)

Az ókorban a szabadokat csak a rabszolgák elégíthették ki. Szulimán szultán az egi vár alatt haragjában megütötte a gutát. A janicsárok felmentek Budára, elszaporodtak és elfoglalták a várat. IV. Béla a tatárjárás után a kihalt nép pótlásáról személyesen gondoskodott. IV. Béla várromokat épített. A hősi várkatonák általában nem érték meg a haláluk napját, mert már korábban elesetek a csatában. Mikor II. Endre a Szentföldről hazatért, országát és feleségét fenekestül feldúlva találta. Leonardo da Vinci két olasz földbirtokos volt a középkorban. Dugovics Titusz hátsóját a falnak támasztotta, és azon felmászott. Rákóczi Ferenc úgy halt meg, hogy belefulladt a Rodostóba. Zrínyi Miklóst a bécsi kamara által feltűzelt vadkan ölte meg. Kőlcsey 1815 januárjától 1816 tavaszáig nem írt verset. Ebből az időszakból 3 verse maradt ránk. A vers első részében egy nagy lógó férfifejet látunk. A Csongor alá felsorakozó szereplők: Tünde... Arany János 1817-től 1822-ig született. A Hunyadi László olyan ballada, amelyben a főhőst feldolgozzák. Arany János velszi bárdokkal sújtott le a Habsburg-házra. Petőfi egy szegény cselédlány és a magyar nép fia. Petőfi úgy rohant a csatába, hogy jobb kezében a vers, bal kezében pedig a kard volt. Amíg Madách a börtönben sinylődött, felesége romlásnak indult. A századfordulón Ady termékenyítette meg a tudósokat. Radnóti Miklós fasiszta építőtáborban halt meg. Móricz Zsigmond később megnősül, és elveszi feleségét. A néma Katrin hallgatag lett... Egy gyermek kihordása 9 hónapig tart függetlenül attól, hogy hány nőt alkalmazunk a feladat megoldásához. A hajó jéghegynék ütközött és elsüllyedt a Duna közepén. Innen gyalog folytatták útjukat. New York az a város, ahol a felhők össze vannak karcolva.

A 98 éves prédikátor

FOTO PATAKY

Itt a nagyvakáció ideje – ezért a jelen számunk újból kettősszám. Ahogy már több ízben bejelentettük szóban, valamint írásban már kezdeti Beköszöntőnkben, tavaly márciusban, a vakációk idején kettősszámban jelenünk meg.

Következő számunk március 1-jén kerül postázásra
Lapzárta február 10

ESEMÉNYNAPTÁR:
LÁSD SPANYOL
RÉSZ UTOLSÓ
OLDALÁN

A HUNGÁRIA Egyesület vendéglőse
Omar, családias légkörben
szeretettel várja vendégeit
Zárva 2006. január 16-tól 30-ig. B.U.É.K.!
Pasaje Juncal 4250 - Olivos
Asztalfoglalás: 4799-8437 / 4711-0144

Hívjon: 4812-5564
elenadory@hotmail.com

DÓRY ELENA (Ilicsi)
Társas és egyéni utazások - reptülő és hajójegyek
szálloda foglalás kül- és belföldön
esküvői ajándék listák

Fax: 4812-3239

Stirling György (Eger):

Kell-e komolyan aggódnunk a klímaváltozás miatt?

A tavalyelőtti karácsonyi cunami-tragédia és az azóta világszerte mutatkozó időjárási rendellenességek tovább fokozták az emberiség félelmét a Föld klímájának olyan arányú megváltozásától, amely kihatással lehet az életkörülményeink alakulására. Sokan azzal nyugtatták magukat, hogy planétánk klímája ma is ugyanolyan, mint sok ezer év óta és sem újabb jégkorszaktól, sem második vízözöntől nem kell tartanunk.

Hát ha ezek nem is fenyegetnek, a légkör felmelegedésére s ebből következően a szárazföldi- és tengeri állat- és növényvilág életfeltételeinek megváltozására igenis fel kell készülnünk. Aki tehát ezt a kérdést bagatellizálja, a homokba dugja a fejét és nem hajlandó észrevenni, hogy az utolsó 40-50 évben mennyire felgyorsult ez a folyamat. Aminek egyszerű a magyarázata: az ipari forradalom előtti századokban ezer és ezer éven keresztül nem követelt el az ember annyi merényletet a saját életlehetőségei ellen, mint az utolsó száz esztendőben. Egészen a robbanómotor feltalálásáig, tehát az ezernyolcszázadok közepéig eltelt századok alatt összesen nem fertőzte annyi káros gáz a légkört, mint amennyi most egy év alatt a levegőbe kerül.

Azt sem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy 25-30 év óta mennyivel több természeti katasztrófa történt a Földön, mint azelőtt. A legutóbbi tél különösen bővelkedett rendkívüli jelenségekben: árvizek, földcsuszamlások, földrengések minden kontinensen, a megszokottnál sokkal hevesebb és pusztítóbb viharok. Végül pedig az a legaggasztóbb, hogy a Föld átlaghőmérséklete évről-évre emelkedik, ami a sarki jégek elolvadását eredményezi. Ha pedig az Északi sark és az Antarktisz jegének olvadása miatt megemelkedik az óceánok szintje, annak beláthatatlan következményei lehetnek. Valamennyi kontinensen

Az eltelt századok alatt összesen nem fertőzte annyi káros gáz a légkört, mint amennyi most egy év alatt a levegőbe kerül

A japán szigetek alacsonyabban fekvő részeit úgy elöntheti a tenger, hogy milliók válhatnak hontalanná...

partmenti városok sora fog eltűnni a habokban, és például a japán szigetek alacsonyabban fekvő részeit úgy elöntheti a tenger, hogy milliók válhatnak hontalanná. Mindezt további újabb klímaváltozásokat okozhat, mert átalakulnak majd a

folyótorkolatok, csökkenni a világ édesvíz-tartalékai, megváltozik a növényvilág és ennek következtében nem marad érintetlen az állatvilág sem. Minderre jó előre fel kell készülni.

Hogy ez nem rémlátás, azt az egyszerű tény is bizonyítja, hogy a Föld átlaghőmérséklete az elmúlt 140 évben 0,7-0,8° C-al nőtt. Egyes földrészek és földrajzi tájegységek között nagy eltérések mutatkoznak. Így például a Kárpát-medencében az eddigi hőmérséklet-növekedés meghaladta az 1° C-t, de a következő száz évben 1,5-2 fokos emelkedésre lehet számítani. Az egész Földre vonatkozó előjelzés is arról szól, hogy a hőmérséklet-növekedés üteme a következő évtizedekben megduplázódhat, vagy akár megháromszorozódhat, és belátható időn belül még a plusz 5 fokot is elérheti. Ez nemcsak a csapadékelosztásra lesz hatással, hanem az évszakok közti eltolódást is eredményezheti és az időjárás egyre szélsőségesebbé válik. Mivel a tudósok szerint ezt a trendet megakadályozni aligha lehet, inkább a védekezésre kell gondot fordítani, és azt kell kitalálni, hogy miképp alkalmazkodhat az ember legjobban a megváltozott körülményekhez. A szakemberek erre világszerte túlélési és cselekvési programokat igyekeznek kidolgozni, ilyen Magyarországon a Nemzeti Éghajlat-változási Stratégia, amely a „valaha” (változás-hatás-értékelés) program segítségével kíván felkészülni a klíma átalakulására.

Az éghajlat módosulása leginkább a mezőgazdaságot érinti, ezért a legtöbb feladat ott lesz. Új agrártechnikai eljárások bevezetése, az időjárási szélsőségeket jobban bíró növények elterjesztése és víztározók, illetve öntözőrendszerek építése válik szükségessé. Am a szakemberek szerint fel kell készülni az új kártevők és kórokozók elleni védekezésre is. 2004-ben például a Dunántúlt elárasztották az e tájon alig ismert gyapjas lepkék és hernyóiok egész erdősegeket taroltak le, az ország déli határai felől pedig már megindult egy új kukoricabogár-fajta inváziója, amelyek megjelenése mind a klímaváltozással hozható összefüggésbe. De egyes kutatók szerint a milliók allergiás megbetegedéséért felelős gyomnövény, a parlagfű példátlan elterjedése is az időjárás-változásra vezethető vissza.

Az idő pedig sürget. A Természetvédelmi Világalap legutóbb közölt tanulmánya a klímaváltozási folyamat egyre fokozódó gyorsulását jósolja: a globális felmelegedés 2026-ra olyan erős lehet, hogy nyáron teljesen el fog tűnni az olvadó jég a sarki tengerekről, elpusztul a tundrák vegetációja és egész állatfajok - például a jegesmedvék - kipusztulnak. Az eszkimók és más sarkvidéken élő népek élete alapjaiban megváltozik. Minthogy csökken a jégtakaró felülete, a földfelszín jóval több hőt képes elnyelni és a felmelegedés tovább gyorsul. Ugyanakkor olyan vélemény is megfogalmazódott, hogy mindennek következtében megváltozhat a délről északra meleg víztömegeket szállító Golf-áramlat iránya, ami Nagy-Britannia és Skandinávia éghajlatának lehűlését eredményezheti.

Fel kell készülni az új kártevők és kórokozók elleni védekezésre. Az idő sürget

A közelmúltban az angliai Exeterben tartottak egy konferenciát, ahol a világ minden részéből összegyűlt mintegy kétszáz tudós

Szóbakerült olyan új energiaforrások hasznosítása is, amelyek nem szennyeznek a levegőt

vitatta meg a klímaváltozás problémáit és az ezzel kapcsolatos tennivalókat: mit lehet tenni az üvegházhatású gázok további koncentrációjának megállítása érdekében. Szóbakerült olyan új energiaforrások hasznosítása is, amelyek nem szennyeznek a levegőt. Itt természetesen elsősorban a nukleáris erőművek szélesebbkörű felhasználása lenne a megoldás, de számos környezetvédő éppen ezek biztonságát kérdőjelezi meg és tart a légkör nukleáris szennyeződéstől. A legbiztosabb erőforrások a Nap-, a szél- és vízi energia, ám ezek elterjedése még várat magára. Végül is semmiféle olyan döntés nem született, amivel előbbre vitte volna a klímaváltozás káros hatásainak ellensúlyozására irányuló terveket. Tony Blair brit miniszterelnök üzenetében hangsúlyozta, hogy véleménye szerint a klímaváltozás korunk legnagyobb környezeti kihívása és a globális felmelegedés még a nemzetközi terrorizmusnál is nagyobb fenyegetés az emberiség számára.

A több ezer független tudóst és meteorológiai szakembert tömörítő Klímaváltozási Kormányközi Panel minél hathatósabb intézkedéseket sürget. A Panel főképp a világtengerek szintjének emelkedését látja veszélyesnek, mert néhány évtizeden belül közel egy méteres szintkülönbséget is elképzelhetőnek tart. Statisztikai tény, hogy az emberiség történetének tíz legmelegebb évét 1990 után jegyezték fel, és 1997 óta ezek sorozatban követték egymást. Hosszú távon ennek súlyos következményei lehetnek: a Föld vízhiányos területei még szomjasabbak lesznek, éppen azok a régiók, ahol már eddig is gyakran pusztított szárazság és milliók éheztek. Ezeket a jövőben még nehezebb lesz kiemelni a szegénységből és az egyes földrészek életminősége közti szakadék tovább mélyül.

Statisztikai tény, hogy az emberiség történetének tíz legmelegebb évét 1990 után jegyezték fel

Egyébként az egészséges ivóvíz hiánya már most is az egyik legégetőbb gondja Földünknek. A legrosszabb a helyzet Fekete-Afrikában, ahol minden tíz gyermekből kettő ötödik életéve előtt meghal a fertőzött ivóvíztől. Az ENSZ nemrég közzétett jelentése szerint a világon 1,2 milliárd ember nélkülözi a tiszta vizet. A fejlődő államokban a betegségek 80%-át, a halálozások egyharmadát a szennyezett vizek okozzák. A Földön gyermekek milliói nem jutnak hozzá még az életben maradáshoz szükséges minimális napi egészséges vízmennyiséghez

A Föld 70%-át víz borítja, de a teljes vízkészletnek kevesebb, mint 1%-a iható

sem. Noha a Föld 70%-át víz borítja, a teljes vízkészletnek kevesebb mint 1%-a iható. És az arányok a globális felmelegedés következtében egyre romlanak. A jövő kilátásai katasztrofálisak.

Már most is fenyegető vízhiány van a Föld más részein is, például Közél-Keleten, ahol a folyók vízhozama ma sem több, mint a bibliai időkben, a térség népessége viszont azóta sokszorosára nőtt. A víz háborúk okozója is lehet: **nem titok, hogy Izrael azért kezdett 1967-ben háborúzni, mert szíriai mérnökök el akarták terelni a Jordánt.**

Az utóbbi évtizedekben egymást követő természeti katasztrófák minden vonalon súlyosbítják a helyzetet és arra ösztönzik az emberiséget, hogy az olyan véletlen események, mint például a cunami, egy földrengés vagy trópusi viharok pusztításai ellen hatékony előjelzéssel védekezzen. Ezeket emberi erő többnyire nem képes megakadályozni, de pusztító hatásukat csökkenteni tudja, főképp úgy, hogy az időben való felkészüléssel legalább emberéleteket lehet megmenteni. Erre nemcsak az előjelzés, hanem megfelelő építkezés, óvóhelyek, stb. is alkalmasak lehetnek. Az ókori tudomány által ismert négy őselem - a föld, a víz, a levegő és a tűz - ma is egyformán nélkülözhetetlenek az élethez. De az élet mellett e négynek köszönhetjük a természeti katasztrófákat is. Ha csak egy hiányzik - mondjuk a víz -, az maga a vég.

Az időben való felkészüléssel legalább emberéleteket lehet megmenteni

Számolhatunk azzal, hogy a jövőben egyetlen olyan kontinens se lesz, amelyet ne érintenének a klímaváltozással járó jelenségek: elemi csapások, tikkasztó források és aszályok, áradásokat okozó heves viharok, amelyekre egyre sűrűbben jegyeztek fel példákat az utolsó évtizedben. Minderre jó előre fel kell készülnünk, s ezért nyer egyre nagyobb fontosságot világszerte a katasztrófavédelem megszervezése.

A jövőben egyetlen olyan kontinens se lesz, amelyet ne érintenének a klímaváltozással járó jelenségek

Derüsfünk!

Megtörtént bírósági párbeszéd

(Az alábbiak szó szerinti idézetek bírósági jegyzőkönyvekből):

Kérdés = K

Válasz = V

K: Mikor van a születésnapja?

V: Július tizenöt.

K: Melyik évben?

V: Minden évben.

K: Szóval a teherbe esése napja augusztus 8?

V: Igen.

K: És maga mit csinált ez alatt?

K: Ez a myasthenia gravis befolyásolja a memóriáját?

V: Igen.

K: És milyen módon befolyásolja a memóriáját?

V: Nem emlékszem.

K: Szóval elfelejtette. Mégis, tudna egy példát mondani valamiről, amit elfelejtett?

K: Hány éves a fia, aki magával lakik?

V: Harmencöt vagy harmincnolc, nem tudom pontosan.

K: Hány éve lakik magával?

V: Negyvenöt.

K: Szóval van három gyermeke, igaz?

V: Igaz.

K: Hány fiú?

V: Egy sem.

K: Hány lány?

K: Maga a helyszínen volt, amikor ezt a képet készítették magáról?

K: Tudna egy személyleírást adni az alanyról?

V: Közepes magasságú, szakállas.

K: Nő vagy férfi?

K: Tehát azt mondja, hogy a lépcső lefelé vezetett a pincébe?

V: Igen.

K: Lehetséges hogy ugyanez a lépcső felfelé is vezetett?

K: Doktor úr, hány boncolást végzett hullákon?

V: Minden boncolást hullákon végzek.

K: Kérem, hogy minden válasza legyen orális, rendben? Milyen iskolába járt?

V: Orális.

K: Emlékszik hogy mikor vizsgáta meg a holttestet?

V: A boncolás kb. este 8.30-kor kezdődött.

K: És Kovács úr halott volt ebben az időpontban?

V: Nem, ott ült az asztalon és csodálkozott, hogy miért boncolom.

K: Doktor úr, mielőtt elkezdte a boncolást, ellenőrizte az egyén pulzusát?

V: Nem.

K: Ellenőrizte a vérnyomását?

V: Nem.

K: Ellenőrizte a légzését?

V: Nem.

K: Tehát lehetséges, hogy az egyén életben volt, amikor elkezdte a boncolást?

V: Nem.

K: Miért olyan biztos ebben, doktor úr?

V: Mert az egyén agya az asztalomon volt egy üvegtartályban.

K: Mindennek ellenére, mégis lehetséges az, hogy az egyén életben volt?

V: Igen, lehetséges, hogy az egyén életben volt és ügyvédként praktizált valahol.

A kolónia születésnapjai / CUMPLEAÑOS

JANUÁR

1. Ledo de Conti Rosa / Pálmai Valdo (Brazília) – 2. Kádárné Anikó – 3. Papp Titi / Simone Anni – 4. Schneider Árpád – 5. Collia Niki – 6. Nagy Isabel (öo) – 7. Blahó Ervin / Filippovits Anna (öo) / Gáti Gábor – 8. ifj. Farkas György / Indaco Antonio (Tony) – 10. Főthly Ilona / v. Ladányi Domonkos / Langhoffer Anna / Szaszák Magda – 11. Antal Jó-zsef – 12. Benkőné Honfi Aranka / Mizsey Mókus / Zambelli Kiss Juan (kórus) – 13. Gorondi Gábor – 14. Emődy Éva (MO) – 16. Csik Lászlóné Margit / Lajtaváryné Benedek Zsuzsi / Szalay Balázs (MO) – 17. Melegné Irén – 18. v. Ferenczy Lóránd / Gyarmathy József / Hajdú Tamás / Pataky László – 19. Schwesig Erna (öo) – 20. Benedek László (MO) / Möricz Eszter – 22. Ill Krisztina / Pósfay Mária / Szalontay Viki – 23. Bíró Gábor / Porth Zoltán – 24. Ferroné Filipánics Zsuzsi – 25. Juhász Péter – 26. Cottely Marianne / Haden Andrea / Remeténe Kessler Kati (USA) / Zoltay Julianna – 27. Ughy Viktor / Vassné Ágoston Rózsa (öo) / Zumpf Erzsébet – 28. Garrido Elicio (öo) – 31. Józsa Mátyas nagykövet / Németh Margarita (öo)

(jelmagyarázat: öo = Szent István öregotthonban; MO = Magyarországon él)

FEBRUÁR

1. Főthly András / Beregszászy-Nagy Irén / Mátray Miki / Quirogáné Mizsey Szandri – 3. Juhász György / Vass Sándor – 4. Solda Elda (öo) – 5. Dr. Endrey László – 6. Molnár László – 7. Jeszenszky Zsuzsi / Lomniczyna Haden Alexandra – 8. Bárány Csilla / Gorodiné Haynal Edith / Márquez Estela (öo) / Pérezné Leidemann Sylvia / Pósfay Veronika – 9. Mocsáry Kriszti – 10. Schönig Esteban (öo) – 11. Papp Gabi / Zumpf Gusztáv – 12. Lomniczy Mátyas / ifj. Mátray György / Zaha Gábor (USA) – 13. Conte Elsa (öo) / Dongó Bakos Kati – 14. Demes Ferenc – 15. Dr. Farkas Árpád / Főthly István / Baldoniné Főthly Judit / Németh Borbála / Petőcz Ilona – 16. Plósz Réka (MO) – 17. Barkásné Fülöp Margit – 18. Képiró Sándor (MO) / Kerekes Marci / Kissné Kraft Márta – 19. Lindqvistné Demkó Andrea / Vladár Anna (öo) – 20. Gáspár Isabel (öo) / Lehmann Gertrudis (öo) – 21. P. Varga János SVD (Jujuy) – 23. Nagyné Papp Szilvia (MO) – 24. Czanyó Mimi – 25. Mahlmann Szilvia / Rédl Feri – 26. Lányi István – 27. Ijjas Árpád – 28. Bonapartianné Graul Trixi / Kárpáti László atya (Johannesburg) / Valentin János

Varga Attila (Budapest):

Országhatár-zsákutca Földre kerültek az ukrán és szlovák sorompók Szelmencen

Egyetlen éjszaka húzták meg 1944 novemberében Szelmenc főutcáján az országhatárt, aztán párhuzamos deszkafalat építettek, s még a rokona temetésére is különleges engedéllyel mehetett át a szlovák–ukrán határon az ember. *Ha átmehetett.* Majd zsákutca végi fészerekből kiáltottak át egymásnak a rokonok, azokat viszont lebontatták. Később eltűnt a deszkafal, s valami megújuló ideológia miatt **szögesdrót és sorompó épült helyette. Így telt el hatvan év.** Már kihunyta a remény is, hogy az egymást évtizedek óta nem látott leszármazottak találkozhatnak. És lön világosság, néhány hete eltűnt a szögesdrót, a napokban pedig földre kerültek az ukrán oldali, majd a Szlovákia felőli sorompók is. Néhány napja indultak neki a markolók, hogy talán elmondhassuk a szocialista nemzetközi szlogent és „a két nép megbontathatatlan, örök és sérthetetlen barátsága” teljes legyen. A történelmi tragédia az, hogy itt nem két nép fia laknak, hanem szinte szintiszta magyarok.

60 éve le van zárva a szlovák-ukrán határ!

Földre eresztett sorompó és egy mellette díszelő májas konzerv, valamint egy nyitott bicska árulkodik arról, hogy a szlovákiai Szelmencen, a hatvan éve lezárt szlovák–ukrán határon valami rendkívüli történik. Aztán Omaska Alexander, a markológép lengyel határnál lakó vezetője kis gázfröccsöt ad, s megindul Ukrajna felé. Következő hord, földet terít a leendő átkelő útjára. A szelmenciek Trianon után még egy faluként kerültek a csehszlovák államhoz. Csehszlovákia szétbontása után, 1938-ban újra magyar fennhatóságú lett Szelmenc. 1944-ben a Vörös Hadsereg a leendő szovjet–csehszlovák határt a településen húzta meg. „Az ősi ukrán földek, a Kárpátalja és a Szovjetunió újraegyesítése” nyomán a Szovjetunió új nyugati határának megrajzolásakor a falut az egyik utcájánál kettévágták. **Egyetlen éjszaka húzták meg az államhatárt,** s volt olyan porta, amelynek gazdája reggel már nem mérhetett vizet a saját kútjából, mert az már a Szovjetunióban volt. A Szlovákia és Ukrajna jelenlegi határa által kettészelt település esete a második világháború végőri óta egyedülálló Európában.

A 2. Világháborút követően két hosszú, párhuzamos fakerítést vontak a határra a szögesdrót mellé. A május elsejék különleges napnak számítottak, amikor hozhatták a létrákat az ukrán és a szlovák oldaliak is, nekiképesztették a határkerítésnek a lajtorjákat, s a géppisztolyos határőrök felügyelete mellett felmászhattak azokra és integethettek egymásnak. A határban egyébként tilos volt sétálni, szólni, jelzéseket adni. Börtön és olyan mértékű pénzbüntetés járt érte, hogy belerokkant az ember. A deszkafalon kiskapu is volt a különleges esetekre. Ha valaki testvért, szülőt vagy gyermeket temetett, különleges engedélyek birtokában átmehetett. Orosz katonák vigyáztak géppisztollyal az ajtónál, s a gyászoló ott állt koszorúval a kezében némán, zokogva vagy jajveszékelve. Onnét hallgatta a temetést, s **csak akkor intett a határlépésre az őt, amikor már engedték le a sírba a koporsót.** Később, amikor eltűntek a fakerítések, a bátrabb emberek kiültek a hídra, háttal a határnak, s úgy beszélgettek egymással. A rokonok, ha látták egymást a határvonáiban, nem mertek beszélni, csak csöndben megemelték a kalapjukat.

A hajdan egy települést alkotó község közösségének tagjai, közvetlen családtagok több mint fél évszázada élnek egymástól elszakítva, egymástól mégis szinte karnyújtásnyi távolságra: a kisszelmenciek Ukrajná-

ban, a nagyszelmenciek Szlovákiában. **A kommunizmus évtizedeiben tabunak számító – mondhatni eltitkolt – falu esete,** lakóinak megalázó sorsa semmilyen nyilvánosságot nem kaphatott.

Szlovákia uniós csatlakozása lökést adott a határnyitási kezdeményezésnek, a polgármesterek, közigazgatók és politikusok rendre lobbiztak Brüsszelben, az Európai Parlamentben és Washingtonban a kongresszusban azért, hogy átkelőhely nyíljon a két falu között. A helyiek, hogy felhívják magukra a figyelmet, még egy kettévágott székely kaput is emeltek a határon. Többéves küzdelmük után tavaly (2005-ben) szeptember 10-re hirdették meg, hogy végre megnyílik egy határállomás Kisszelmenc és Nagyszelmenc között, azonban ez nem történt meg.

Nem változott meg a politikai akarat Szelmenc összekötésére, mindössze technikai problémák adódtak. Az ukrán fél egyoldalúan jelölte meg a dátumot, s az erről szóló diplomáciai iratokat nem kézbesítette időben a szlovákoknak. A szlovákiai Nagyszelmencen szeptember végére készültek el a munkálatokkal. Ukrán oldalon a bekötőt már elkészült, felállították a határőrök és a vámok bódéit – tudtam meg ottjártamkor.

A szlovák kormány 2,2 millió koronát szán a tervek szerint reggel nyolc órától esti nyolcig a gyalogos- és kerékpáros-forgalmat mindkét irányban átérésztelni hivatott átkelő létesítésére. A határőrök és vámok szolgálati épületének az elkészítésére a kijevi kabinet 600 ezer hrivnyát (mintegy 120 ezer dollárt), az út korszerűsítésére pedig kétmillió hrivnyát utalt ki.

Szeptember 16-án egyre többen siettek a ledöntött sorompóhoz, hogy a markológép „határnyitását” megnézzék. Gilányi János 1924-ben született a faluban, Csehországban, Lizák Péter pedig 1940-ben, szintén a faluban, de már Magyarországon. Gilányit 1945-ben elvitték háromnapos *málenkij robotra*, amelyből két év lett (és még szerencsésnek mondhatja magát! Szerk.) – Egy Dombasz nevű város szentelében dolgoztam asztalosként. Mikor elengedtek, onnét három napig utaztam vonaton Kijevig, majd Szelmencig – elevenít fel egy szomorú epizódot az életéből. Várják már, hogy megnézhessék, mi épült a túoldalal, az egykori szülői ház helyén.

Közben a markológép vezetett a kövek terítésével. A vezetője, Omaska Alexander a lengyel határnál található Svidnikből érkezett. Munkája végeztével átérzi a történelmi pillanatot, s a fényképezőt látva kezében, megkér, hogy örökítem meg, ahogy a kettévágott székely kapu mellett áll. Közben egy brigád érkezik, ők építik tovább az utat és a laktanyát, s a határőrök elhelyezését is segítik majd.

„**Egy Szelmencből lett a kettő, egyesítse a Teremtőt!**” – olvasható a már két éve állított nagyszelmenci fél székely kapun, amelytől 20 méterre, a kisszelmenci oldalal áll a másik fél kapu. Ez a 20 méter jelenti a szlovák–ukrán határt, amely itt hatvan éve le van zárva. A markológép most egy pillanatig áthidaló megoldást jelentett ugyan, s szerencsére már nem kell sokat várni a határnyitásra sem.

Mikor egyesítik Kisszelmencet és Nagyszelmencet?

Szelmenc ikerfaluban nyolcszáz ember lakik, akiknek családjaik izekre tépte a XX. század. Némileg gyógyír lehet számukra, hogy már sohasem kell visszatenni helyére a néhány napja levett sorompót. (A cikk megjelent a budapesti Magyar Nemzetben is)

Szabadka és Bécs után Marosvásárhely adott otthont a Határon Túli Magyar Szervezetek Fórumának (HTMSZF), amely a Kultúrpalota Tükörtermében ülésezett. Az eddigi legeredményesebb egyeztetésre került sor Erdélyben.

A tanácskozáson számos határon túli szervezet jelen volt a Kárpát-medencéből, valamint Európából, többek között az RMDSZ, a szlovákiai Magyar Koalíció Pártja, a Vajdasági Magyar Szövetség, a Vajdasági Magyar Demokrata Párt, a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség, az Ukrán Magyar Demokrata Szövetség, a Horvátországi Magyarok Demokratikus Szövetsége, a Magyar Egyesületek Szövetsége, a Muravidéki Önkormányzati Nemzeti

Közösség, a Hungarian Human Rights Foundation (HHRF), a Nyugat-Európai Országok Magyar Szervezetek Szövetsége (NYEOMSZ), a Kanadai Magyar Kulturális Tanács, az Európai Nemzeti Kisebbségeket Támogató Társaság, valamint a **Latin-Amerikai Magyar Országok Szervezetek Szövetsége (LAMOSZSZ)** vezetői is.

Kunckelné Fényes Ildikó és Benedek László (LAMOSZSZ); állva: Bugár Béla (MKP) és Markó Béla (RMDSZ)

KÖNYVSZEMLE

Schick Miklós:

Egy világpolgár emlékezései

A XX. századi magyar sors tanulságokkal teli tükörképe ez az önéletrajzi kötet. Schick Miklós életútján keresztül nemcsak a „mit ér a magyar a történelem viharában” kérdésre kapunk szemléletes választ, hanem a családi sorsfordulók jól mutatják az egyenes derékkal való lét, az egyetlen vállalható út „zsákutcait” is.

A polgári-földbirtokos családból származó szerző 1930-ban született Budapesten. Iskolái, majd munkája Mórhoz, Pannonhalmához, Székesfehérvárhoz és Budapesthez kötik. Az 56-os forradalom leverését követően menekülnie kellett. Ausztria, Svájc, az Egyesült Államok és Új-Zéland ege alatt élte át a hontalanság évtizedeit. Szerencse a szerencsétlenségben, hogy Schick Miklósnak nem kellett szembenéznie a munkanélküli élet árnyával. Megadott neki a munka öröme. Érdekes, tanulságos „állomások” követték egymást – így a Siemens, az észak-amerikai Atomenergia Bizottság komputerlaboratóriuma, majd önálló vállalkozásba kezdett: családi házak adásvételével foglalkozó céget alapított. Mint egy tízévi sikeres működést követően kilépett a nemzetközi színtérré és Schick Reality International néven újabb vállalatot hozott létre New Yorkban. A cég az Empire State Buildingben tartott fenn irodát. A bérházak, irodaházak, üzletközpontok forgalmazásával foglalkozó cég elismert vállalkozássá vált a nemzetközi piacon. Sikerek, kemény munka árán. De a siker is forgandó – Schick Miklós volt fenn és lenn, volt gazdag és látta, miképp válik semmivé a pénz, kötött házasságokat és átélte a válások keservét. Nehéz idők és jó idők követték egymást – de gyökereitől soha nem vált meg. A szülői ház adta útravaló: hit és a tartás, a kitartás, a becsület helyettesíthetlensége, a haza szeretete mindig erőt adott. Elkísérte egy életen át.

Több évtizedes emigrációt követően 2000-ben költözött haza. Tervekkel, reményekkel...

Megrendelhető a kiadónál Magyarországon.

A kötet ára: 5 Euro, avagy 6 US Dollár + postaköltség (a kiadó címe a Hungária K.K.-ben megkapható)

John Lukács: Budapest, 1900 A város és kultúrája (Európa kiadó 1991) - kivonat

Amikor képet adunk a budapestiekről a századforduló tájékán, talán nem illetlenség, ha a nemek egymáshoz való viszonyáról is szólunk néhány szót. Az egész nyugati világban az idő tájt uralkodó kettős mérce hatálya magától értetődően kiterjedt Magyarországra is. A leányok ártatlansága a házasság előtt nemcsak kívánatos, hanem kötelező is volt. A fiatalembereket ilyesmire nem kötelezték. A házasesmernek elnézték egy-egy kis kalandját. Férjes asszonynak általában nem. Más katolikus országoktól eltérően, Magyarországon 1895 után lehetővé tették a törvényes válást. A katolikus, protestáns vagy zsidó családok szokásai e téren nem különböztek lényegesen. Valójában a felsőbb és a középosztályoké sem. A házasságokat többnyire a családok tervezték el egymás között. A menyasszony családja sokszor valamilyen kapcsolatban állt a vőlegényével, vagy legalábbis alaposan tájékozódott róla még a jegyváltás előtt. A felbontott jegyesség néha tragédiát okozhatott, meg nem érdemelt foltot ejtvén egy-egy fiatal lány társadalmi presztízsén, aki aztán lemondhatott a házasságnak még a gondolatáról is. Jöszerevel sokszor megvalósíthatatlan volt, hogy fiatal leányok a szervezett, családi társas összejöveteleken kívül fiatalemberekkel találkozzanak, hacsak nem valamelyik, erre a célra elismert helyen: a tánciskolában, a korcsolyapályán, a különféle egyetemi karok báljain, a megyebálokon (ha dzsentrik voltak), vagy esetleg a család védőszárnyai alatt az Opera vagy más színház előcsarnokában. Hajdon leányok egyetlen lépést sem tettek egyedül, még kisebb bevásárlásaikra, és délnben, az iskolából haza is kísérettel mentek. A kísérő lehetett nevelőnő, vagy megcsontosodott vénlány nagynéni, esetleg lompos kis cselédlány, mert ez a szabály egészen a középosztályok alsóbb rétegéig terjedt.

Mindez nemigen különbözött attól, ahogyan akkoriban Bécsben vagy Európa más városaiban éltek. Budapest mindennapi életében és légkörében akadnak azért apró, árnyalatnyi, mégis figyelmet érdemlő különbségek is. Láttuk, hogy sok volt az ún. „vadházasság”, és sok „törvénytelen” gyermek született, főként a legalsó társadalmi osztályokban, ahol a törvénytelen születés kevésbé megbélyegző volt, mint másutt (*). A kettős mérce azonban még szigorúbban érvényesült az alsóbb társadalmi osztályokban, mint másutt – csakhogy nem a házasságkötés előtt, hanem utána. A megtévedt munkásfeleség nagy kockázatot vállalt. Férje alaposan elverhette, szomszédsága kiközösítette. A másik különbség Budapest és más világvárosok között, hogy itt 1900-ban kevés volt az ún. *demi-monde*, félvilági nő: a könnyebb erkölcsű nők társadalmi rétege, a tartós szeretőké, akik gögösen nézték le a prostituáltak rövid lejártaú kalandjait. Talán bizonyos színésznők szerelmi viszonyait leszámítva, nagy botrány ritkán fordult elő Budapesten.

(*) Érdekes, hogy a „törvénytelen” származást (vagy a válást) olykor a dzsentricsaládokban is elnézték (a polgári családokban kevésbé). Hunyady Sándor író például Bródy Sándor és Hunyady Margit szerelméből született. A lány elismert színésznő erdélyi dzsentricsalád leánya volt. De Hunyady Sándor nemigen tapasztalt bármiféle hátrányos megkülönböztetést törvénytelen származása következtében (ebben valószínűleg anyja művészi és erkölcsi hírnevének is része volt).

(A könyv a Hungária K.K.-ből kibérlehető. Az érdekes könyv rámutat arra, hogy örökké igaz a latin közmondás: *tempora mutantur – et nos mutamur in illis...* A Könyvtár nyitva tartásában (péntekenként 19-21 óráig) nincsen változás, kivéve január 20. és 27-én, amikor a Hungária Egyesület is zárva van!)

Az ülés a Zárónyilatkozat elfogadásával, valamint sajtótájékoztatóval zárult.

A Magyar Állandó Értekezlet (MÁERT) mielőbbi összehívását sürgették a Határon Túli Magyar Szervezetek az elfogadott zárónyilatko-

zatjukban, amelyben partneri viszonyra épülő nemzetpolitikát is szorgalmaznak.

(Argentína jelen volt Kunckelné Fényes Ildikó (Venezuela), LAMOSZSZ elnökhelyettes, valamint Benedek László (Budapest) képviselőjében. Szerk.)

Így élünk, éldegélünk... (levélrészlet Magyarországról)

Korán jött a hideg az idén. Már november végén fehérbe öltözött az ország, de a hideget langyos esők váltották fel. Így ment ez már hetek óta, mintha soha nem akart volna vége szakadni a nagy esőknek. Ehhez hasonlóan szélsőséges a közélet is. Napról napra változnak a vélemények és a szándékok... Egyik meglepetés követi a másikat. Sok politikai csata is zajlott, de én úgy vagyok már vele, hogy csak a nagy puffanásokra figyelek. S arra, ami megbotránkoztat. Miközben írom e sorokat, karácsonyi díszbe öltöznek a városok s a falvak. Ki-ki tehetsége szerint díszíti lakóhelyét. Boltokban már ott a finom szaloncukor. S árulják már a karácsonyfát.

A televízióban egy vitaműsor fut, ahol arról vitatkoznak, hogy Argentína sorsára jutunk, főleg, ami a gazdasági kérdéseket illeti. Az egyik ismert angol hitelminősítő intézet visszaminősítette Magyarországot, ami egy baljós jel. A forint-euró árfolyam egyből öt forintot esett.

Komoly gondok mutatkoznak az egészségügyben. A fiatalabb orvosok elmennek külföldre. Angliában például egy átlag orvos, aki itthon kórházban keres nettó 100-120 ezer forintot, Angliában, fontból átszámítva, másfél millió forintot! Ugye ez már nem mindegy. Most mutatkoznak meg a multinacionális kereskedő cégek hatásai. A kiskereskedők sorra csukják be a kis boltjaikat. A helyzetünk oly mértékben romlott, hogy az adósságállományunk a napi 200 millió forintról 500 millió forintra nőtt! Ebből jó nem fog kiszűlni, az biztos.

A munkanélküliség kérdésében Kelet-Magyarországon a legsúlyosabb a helyzet: a lakosság felének nincs munkája. Sokan abból élnek, hogy kijárnak Ukrajnába (Kárpátaljára) Ungvárra, Munkácsra, Beregszászba cigarettát csempészni. Ott egy doboz cigaretta kb. 50 forint, itthon 400, és ők 200-ért adják. Ugyanez a helyzet az üzemanyaggal is. Van, aki naponta többször fordul. Leengedik a tankból a benzint s mennek vissza. Most áll a bál, mert megszigorították a vámot. Öt-hat órát kell állni a vámnál, megnézik a kilométeróra állását és az üzemanyag tank állapotát! Ha üres és már megy vissza, akkor hová lett az üzemanyag? De az építőiparról is írhatnánk egy strófát, mert ott van még csak kutya világ. Nem akarom nagyon untatni az Olvasót, de tény: rosszul állnak a dolgaink. S az emberek egy része már nem is igen akar dolgozni. Segélyekre várnak. Mi lesz, ha nem lesz segély? Már pedig ez be fog következni.

Nem lehet így tovább bolondítani az embereket, meg kell mondani, hogy is állunk. A választások - ha minden igaz - áprilisban lesznek. A politikai élet naponta újabb és abszurdabb kanyarokat vesz, azt hiszem, még egy ilyen ország nincs a világon, ahol annyira nyilvánvaló csirkefogóságok ilyen büntetlenül, ilyen következmények nélkül elkövethetők lennének. Eladták a ferihegyi repteret. Pontosabban: bére adták hetven évre. Úgyhogy most van megint egy kis osztogatnivaló... Hiszen most, választások előtt szó sem lehet megszorító intézkedésekről. Most a nagy ígéretek idejét éljük. Szinte naponta hallunk valami jó hírt. Ilyeneket: „Január 1-jével nem lesz gáz áremelés!” „Az újszülöttek kapnak 40 ezer forintot, amit majd tizennyolc éves korukban vehetnek kézhez”, stb. Csupa ígéretes dolog...

A közeledő választásokat jelzik a politikások vándorlása is, akik úgy szállnak át a másik pártokba, mintha csak a pályaudvaron vonatot cserélnének. Ilyen meglepetés volt Mécs Imre SZDSZ-es képviselő, egykori ötvenhatos halálraítélte színváltozása, aki jövőre az MSZP piros színeiben képviseli az ötvenhatosok ügyét, óriási felháborodást váltva ki egykori rabtársai körében. Így múlik el a világ dicsősége...

Miniszterelnökünk, többek között, kint járt Erdélyben is, ahol találkozott román kollégájával s megnyugtatóan azt mondta: Magyarországnak nem kell Erdély... Ebből született egy székely vicc: Mi a különbség a magyar és a román miniszterelnök között? Mindössze ennyi: a magyarnak nem kell Erdély, a románnak meg kell...

Közben elérkeztünk a gyászos december 5-i évfordulóhoz. Ami arról nevezetes, hogy tavaly ilyenkor meg lehetett szavazni a külföldön élő honfitársaink magyar állampolgárságát. Azaz: a kettős állampolgárságot. Mint bizonyára argentinai kedves olvasóim is figyelemmel kísérték, ez ügyben egy nagyon csúnya s gusztustalan hecckampány kezdődött a kormányzó koalíciós pártok és az ellenzék között. Többek között Kovács László egykori MSZP-s külügyminiszter (ma Unió képviselő) azzal riogatta a politikában kevésbé járatos honfitársainkat, hogy „huszonhárom millió román fog Magyarországra jönni dolgozni.” Ilyen s hasonló rémhírek hatására a nemes kezdeményezés tavaly elbukott. Erről emlékezett meg Orbán Viktor egykori miniszterelnök a parlamentben. Arra kérte képviselőtársait, hogy egy perces néma felállással adjanak tiszteletet a hazájuktól elszakított honfitársainknak, így köszönve meg hűségüket, kitartásukat, hogy a sok megpróbáltatás ellenére megmaradtak magyarnak. A kérés nyomán furcsa epizódok játszódtak le a Tisztelet Házban. A szocialista és az SZDSZ-es képviselők csak nagyon nehezen álltak fel, s ezen megbotránkozott az ország egy része...

Időről-időre erősen aggasztó híreket kapunk az Unióból. Úgy tűnik, mégse olyan szép a menyasszony... Itt vagyunk már év vége előtt pár nappal, s még mindig nincs elfogadott költségvetése az Uniónak. A gazdagok (Anglia, Franciaország, Németország, Spanyolország) csökkenteni szeretnék az új tagállamoknak járó támogatásokat. Ami a mi magyar pénztárcánkra lefordítva azt jelentené, hogy 8%-kal kapnánk kevesebb pénzt a közösből, s ez hozzávetőleg 500 milliárd forintot tenne ki, ami bizony nagyon hiányozna, figyelemmel arra, hogy befizettük a ránk eső forgalmi adókat s egyéb kötelezettségeket!

Ez ügyben Tony Blair, brit miniszterelnök körbejárta a szegény országokat, s finoman megfenyegette őket, mondván: ha nem járulnak hozzá a csökkentéshez, akkor még később lesz költségvetés, és még rosszabbul járunk. Magyarország egy újabb intót kapott az Uniótól a magas államháztartási hiány miatt...

Hírét vettük annak, hogy az USA hírhedt CIA szervezetének egy rabszállító repülője többször leszállt Magyarországon. Ebből aztán bonyodalmak keletkeztek, mert az Unió nem ért egyet az USA iraki politikájával, így az iraki foglyok embertelen tartásával s megkínzásával sem. De aztán politikusaink megnyugtattak bennünket, hogy nálunk nincsenek titkos CIA börtönök...

De félre a politikával! Ha Isten is megsegít bennünket, idén is lesz diós és mákos beigli. Demizsonban jó vörösbör, disznótoros vacsora. S újra eljön hozzánk mennyből az angyal... **B.U.É.K.!**

Barkuti Jenő, Bátaszék, Magyarország

Tahy Anna-Mária meghalt Buenos Airesben 1950. január 13-án. Sokan emlékeznek rá a kolóniában, mint a Magyar Szintársulat szép, fiatal művésznőjére. Dobosi Szabó László felesége volt, három kislányt hagyott itt árván.

Wass Albert:

KENDŐT LENGETEK EGY KISZMADÁR UTÁN
TAHY ANNA-MÁRIA (*) EMLÉKÉNEK (részlet)

Amikor a lassulábú posta meghozta a hírt arról, ami Veled történt, arról, hogy elszálltál, mint egy pillangó, vagy, mint egy könnyűszárnyú halk kis tavaszi illat, el abba az ismeretlen messzeségbe, amit halálnak nevezünk - dőcögő, otromba betűk adták tudtúl, durva volt az érintésök és fájt - egy pillanatra éles-elevenen hasított belém egy dal valahonnan a múltból:

„Kicsi madár jaj, de fönt szállsz...
mi az oka, alább nem jársz...?
Alább szállnék, de nem merek...
mert itt senkit nem ismerek...”

Mikor ezt a dalt tanítottam Neked, a székely hegyek mélabús dallamának madárröptű kacskaringóit, egy összedől Haza romjait temettük és sirattuk magunkban, ott a Bajorerdő egyik magányos erdei tanyájának sivár szobájában. Nyár volt, 1945 nyara. Hangod könnyű hullámokban lengett ki az ablakon, halványkék nyári pára az erdők fölött elszállt valahová a harangvirág-kék égbe, s nehézkes idegen parasztok kezében megállt a mezőn a kapa, ahogy a hangod után figyelték. És most elszálltál Magad is, mint annak idején a hangod, és nem marad utánad semmi, csak az emlékezés.

Még nem is olyan régen riport jelent meg Rólad az újságban s Te az újságírónak, mint legkedvesebb emlékedet említetted meg azt a napot, mikor annak a nyárnak augusztusában az első magyar összejövetelre mentünk. Te ültél a kőberes szekéren, alig pár hetes Anikó lányoddal karjaid között, s mi ballagtunk gyalogosan a szekér mellett, hogy a gondtelt bajor fuvaros gebeje kibírja a tizenöt kilométeres hegyi utat. Mindez olyan elevenen él most bennem újra: tömötten álltak a nézőtérre a hontalanság első kábulatától még szédült magyarok - ülőhely nem volt és borostás, törődött arcukon végigcsorgott a könny, amikor a rozoga szinpadon fölcsegett tiszta kislányos hangod: „Kicsi madár, jaj, de fönt szállsz...” És most Te szálltál el közülünk, Te magad a magosba.

Sirasson, aki tud, én nem siratlak. Nem olyan ez az emberi világ, hogy siratni kellene azt, aki elmegy. Szállj, vissza se nézz. Csak mi nézünk utánad. És én, régi barát a régi parton, im, lengetem a kendőt.

Nem, nem, én nem siratlak. Csak éppen most kérdezzük Tőled, hogy hová...? Hová szálltál...? A boldogság szent szigetére? De hol van az a sziget, Tahy Anna-Mária, hol van?

Nem, nem, én nem siratlak. Miért is siratnálak? Csak képeket látok: négyen ülünk az asztalnál, kezünkben kártya. „Öt kőr” mondom, és abban a pillanatban berúgják az ajtót. Marcona idegen katonák tódulnak a szobába, kezükben géppisztoly. „Öt pikk” feleled, és meg sem rezzen kezeden a kártya. Az idegen katonák körénk gyűlnek. „Kontra” mondom, s Te rögtön rá: „rekontra!” Az urad indít, kezdődik a játék. A géppisztolyos katonák fölénk hajolnak és bámulnak bambán. Valamelyikük megrúgja az asztalt. Az egyik ránk förmed és kérdez valamit. Szemed tágra nyílna villan reá, mint a bosszús gyereké. „Ne zavarjon!” kiáltasz reá a saját anyanyelvén „Ha elvesztem a játékot maga lesz a hibás!” S az ellenség katonái ijedten húzódtak hátra, majd lábujjhegyen elhagyták a szobát. A játékot megnyered és tapsolsz örömdobban, mint a gyermek, kacagásod belecseng a kinti géppuska-zajba és repdes, mint győzhetetlen lepkeszárny a véres világ fölött... nem, madárkám, nem, én nem siratlak.

Úlsz a kályha mellett, a kályhaajtó nyitva s aranyszőke hajadon fényt csillant meg a tűz. Lámpa nincs. Körülöttem ülünk, kint recseg a tél a fákra, s zimankós szél süvít be az ablak repedésein. Puha kis kezed ringatja a bölcst. Mögöttem Urad áll, mint komor fából metszett magyar bánatszobor. Keze a válladon.

Nem, nem, én nem siratlak. Csak éppen képeket látok. Apró karácsonyfák körül állunk. Két magyar család az idegenben. Első karácsonyunk az idegenben, egy földült, megcsúfolt világ közepén. Némán állunk, s nézzük a gyertyák lángját.

Valami tétova, Istenkereső imába kezdek, s utána zokogva a vállamra borulsz, s együtt siratunk el régi karácsonyokat.

Nem, nem, nem igaz, én nem siratlak, ne hidd, csak éppen a képek... előcsillannak a múltból, mint színes ékkövek, sötét, kovácsoltvas ötvözetbe fogva. Csak éppen, hogy a foglalat sötét és fekete és nehéz. Elszálltál közülünk, Kicsi Madár.

Sírva búcsúztál, itt sirtál a vállamon, amikor indulnotok kellett idegen égövek felé. Tudom: a hontalanság valósággá lett Benned abban a pillanatban, amikor ijedt kis lábad a hajóra lépett, s amikor könnyes szemmel visszaneztél még egyszer a régi partok felé, melyekről elűzték a világ hatalmai. A Te ligeteid ott maradtak a Duna partján. A Te hullámaid a Margit-sziget fövenyét locsolták. S hiába lengtek feléd szebb pálmalombos partok, idegenek voltak, vendégségre valók, röpke látogatásra s nem tudtál fészket rakni rajtok, Kicsi Madár. Megölt az idegenség. Mondhat nekem ki, amit akar, beszélhetnek tudós doktorok: én tudom, hogy a Te kis színes pillangó-lelket megölte az idegen világ.

Nem, én nem siratlak. De átkozottak legyenek, akik fölperzselik a ligeteket, s a dalos madarat fészkeről elűzik! Átkozottak legyenek a szemforgató farizeusok s a törvényköttyvasztó kuruzslók, zöld asztalok ravasz vámszedői, nagyszájú hordószónokok, mind, mind, akik csak egy szóval, egy tollvonással is hozzájárultak ahhoz, hogy a Duna ligeteiből idegen Bábekbe verjen el a vihar, átkozottak legyenek, mert megölték Téged!

Sirasson, aki tud, én nem siratlak. Idegen nagyvárosba vetett a hontalanság, idegen csillagok alá. Tudom, néha fölneztél az égre s a Göncöl szekerét kerested, s idegen csillagképek ragyogtak vissza Rád, nagyon távolról, s nagyon hidegen. Harangvirágképek nagy szemekkel ámulva néztél az emberekre, s nem értetted őket. S most meghaltál, mint a virág, mint a pillangó, mint a dal, amit az emberek megölnek. Te magosra szálltál, s már nem is szállasz alá többé soha. Ez a világ csak a holtakat szereti. Most már szerethet Téged is, Kicsi Madár.

En nem tudom, hogy hova mentél, mely csillagra vitt föl könnyű szárnyad. De tudom, hogy ott virágos rétek vannak, s szelíd, ligetes erdők. Langyos földszag leng kék párává szűrve csilingelő patakok fölött, s a réteker esténként kijárnak az özek. Ott ülsz tarka ruhában, a réten. Körülöttem fehér margaréta s kék harangvirág. Az erdőszélről méléző szemmel néz feléd egy őz, s vadgalambok búgnak valahol. Csak éppen azt nem tudom, mely csillagra kellett vigyen a szárnyad, hogy ezt a békés erdőszélt megtaláld.

Nem, nem siratlak. Talán majd egyszer, sok-sok év után, ha megadja az Isten, hogy visszatérhetek még a hegyeim közé, s ott állok majd illatos nyárban a zúgó patak partján, talán valami távoli érintésre megrezzen bennem az emlékek húrja s egy régi dallam szösz... talán belém nyíllallik a fájdalom, hogy most már nem taníthatlak meg soha többé pisztrángot fogni kézzel, s hangos jajszóval elsiratlak akkor.

De most nem, most nem. Most csak éppen árvábbak lettünk néhányan, akik szeretünk Téged, de Te ezt ne bánd. Jól tetted, hogy itt hagytad ezt a földet, mely nem pillangóknak s dalos madaraknak való. Itt már csak a gépesített önzés és a motorrá vadult gyűlölet dübörög egyik pólustól a másikig és eltapos mindent, ami szép, színes és meleg.

S e bábeli zűrzavarban íme egy szomorú ember szívéből utánad száll ma az emlékezés, elvesző kékes kicsi füst, szétfoszló illat, halkuló dallam ócska húrokon:

Kicsi madár, jaj, de fönt szállsz...
mi az oka, alább nem jársz...?
Alább szállnék... de nem merek...
mert... itt... senkit... senkit nem ismerek...”

Hungária, 1950. február 10. 6. szám.
Józan magyar szemmel I., Kráter, 2001

(*) Színésznő, az Egy nap a világ című filmben szerepelt (az író jegyzete).

LAPZÁRTA UTÁN ÉRKEZETT HÍREK:

† Kolóniánk veszteségei:

- **Huss Hermann-né szül. Dindoffer Ilonka** 2005. december 11-én, 91 éves korában békésen elszenderedett.

- **vitéz Takács István Árpád agrármérnök, az AMISZ elnöke** hosszú betegség után 2005. december 22-én elhunyt.

Méltatásukra következő számunkban bővebben visszatérünk.

60 év után végre együtt ünnepelhették a karácsonyt a szétválasztott két község, Kisszelmenc (Ukrajna) és Nagyszelmenc (Szlovákia) lakói. (I. cikkünket az átellenes oldalon. Szerk.)

Fergeteges eseménysorozat kis falunk dús életéből...

Lapunk egyes hasábjai utalnak a történetekre. Itt főleg kép-nyelven igyekszünk rámutatni egyes alkalmak fontosságára, a sokszínű változatosságra. Így az Olvasó, aki nem tudott részt venni, fogalmat szerez, aki pedig jelen volt, visszaemlékezhet!

A Valentín Alsina-i Dalkör alapításának 70. évfordulóját díszes ünnepeltem november 13-án, 290 résztvevővel, köztük számos személyiséggel a kolóniából és Uruguayból. Józsa Máttyás nagykövet családjával volt jelen és szép díszbeszédet mondott, amelynek folytán fölolvasta a budapesti HTMH elnökének, Dr. Szabó Bélának gratuláló levelét. A Regös Együttes két párja gyönyörűen táncolt; a 16-tagos Temperley-i Német táncsoport - föllépésén kívül - rögtönzött pincérszolgálatként kedvesen szolgált föl az ebédet asztalról-asztalra. A zenekar hangulatkeltésére este 8-ig kihúzódott a jelenlévők tánc kedve. A szervezés remek erkölcsi és anyagi sikert biztosított. Ezúttal gratulálunk a Dalkör asszonyainak finom főztjükhöz, a Vezetőségnek pedig a hét évtizeden át kitartó, önfeláldozó munkájához. (Szénási Pál elnök szóbeli beszámolója nyomán. Szerk.)

b.-j.: Szénási Pál elnök és Józsa Máttyás nagykövet FOTO BÁEZ

Küldöttségek és táncosok FOTO BÁEZ

Árpád-házi Szent Erzsébet misék: P. Russo celebrálta a San Idefonso templomban november 18-án a magyar kolóniának szánt hagyományos évi "televíziós" misét a kedves magyar szentünkről, Finta Lajos atya koncelebrálásával. Az itt tartózkodó volt magyar nagykövet, Szőnyi Ferenc is velünk ünnepelt.

November 20-án láthattuk a televízió közvetítésében is az ünnephez méltóan feldíszített oltárt. Köszönet illeti érte Szilvássy Edithet, valamint Leidemann Sylviát és a kórus tagjait azért, hogy magyar miseénekeket is hallhattunk. A végén felcsendült a Magyar Himnusz, és ez, a televízióknak köszönhetően leküzdve minden országhatárt, sok ezer magyar szívet dobogtatta meg egész Dél-Amerikában.

Egy hétre rá tartotta Finta Lajos atya a Mindszentynumban a Szent Erzsébet napi misét több mint hatvan hívő jelenlétében, magyarul.

(Boyné Rábai Katalin beszámolója nyomán. Szerk.)

ZIK ÉVZÁRÓ: November 19-én a Hungáriában ismét egy meghatározó, kedves, értékes élményben lehetett részünk. Immár hányadszor? Fél évszázad is elmúlt már Máttyás Juhász Mária "rámenős" gondolata óta, amikor "lett" a Zrínyi Ifjúsági Kör Pintér Feri bácsi tánciskolájában... Ma már 3. és 4. generációs gyerekek, többnyire vegyes házasságból származók, itt-ott három anyanyelven nőnek fel, és helytállnak! Büszkén kiállnak a színpadra és tanúságot tesznek magyarságukról, erről a vidáman vállalt áldozatos szombati elkötelezettségről, amely majd életre szóló eszményt, tartalmat, összetartozást, közösséget és hovatartozást jelent nekik is.

Gorondiné Meleg Judit beszélteti a magyartanuló nebulókat:

b.-j.: Hajdú Máttyás, Hajdú Tamás, Kiss Guido FOTO KRISTÓF

b.-j.: Baldoni Carolina, García Conde Szofi, Haynal Nina FOTO KRISTÓF

Hiszen évről-évre nagyobb leleményességet, türelmet, kitartást követel a ZIK-szellem megtartása és továbbadása a mindenkori

7 csoportba vannak felosztva az elemista és középiskolások, külön az óvoda. Aranyos volt, amikor a kisiskolások Gorondiné Judit segítségével igyekeztek bemutatkozni és e közben a közönségből a legnagyobb természetességgel felmászott a színpadra a másfél éves Balogh-Kovács Félix (László és Kiss Bori fia). Mintha csak azt mondaná: "En is itt vagyok, itt a helyem... A fáklyát visszük tovább!"

Elismerés jár a nem magyar szülőknek is, akik támogatják ezt az értékes közösségi szolgálatot, és hála a számtalan névtelen jötevőnek, akik évtizedek óta a ZIK mögött állnak szeretetükkel, imáikkal, és nem utolsósorban anyagiakkal.

De leginkább köszönet illeti a vezetőség tagjait és a türelmes tanárokat!

hőseitől: az argentinai magyarság apostolaitól.

(Fóthy Istvánné Balogh-Kovács Judith, többszörös nagymama beszámolója nyomán. Szerk.)

LUJÁN: Nagy jelentőségű összmagyar ügyről szól e rövid beszámoló, történelmi eseményről az argentinai magyarok közösségében. Már több mint egy éve, hogy a Mindszentynum Szőnyi Ferenc volt nagykövettel tervbe vett egy magyar oltár létesítését a Lujáni Bazilika egyik altemplomában. A feladatok sokaságát kellett összehangolni, mint egy gyorsvonat indulása előtt: Kép, szobor, oltár, engedély, felelősök, résztvevők, támogatók...

Megérkezett a Mindszentynum buszja FOTO JAKAB

Szőnyi Ferenc személyesen hozta el Magyarországról a rendelésre készült képet. Így november 20-án elérkezett a pillanat: a Magyarok Nagyasszonya festményének föllállítása, beszentelése. Telt autóbuszok indultak Buenos Aires minden sarkából, a magyarok képviselői Santa Fe, Salta és Chacabóba is megjelentek. A búcsújárók tömege zsúfolásig megtöltötte a felújított, szép bazilikát, köztük lehetünk fél ezren. Nem hiányozhattak a népviselethez és díszmagyarba öltözöttek, a cserkészek és az iskolák fiataljai, sem Magyarország hivatalos képviselője, Dr. Bács Zoltán, feleségével.

A magyar kolónia Intézményei: JELEN! (Jobbról elől Dr. Bács Zoltán 1. Tanácsos felesége, Elena) FOTO JAKAB

A festmény megáldása FOTO JAKAB

Somos Miklós festőművész képe a végleges helyén, az altemplom oltára fölött FOTO TRIXI

Az altemplomban elhangzott Szőnyi Ferenc díszbeszéde a tőle megszokott komoly áhitattal, és P. Finta Lajos ünnepélyesen megáldotta Patrónánk képét, majd a Coral Hungaria Leidemann Sylvia vezényletével (és a közönség részvételével) elénekelték a magyar Himnuszot. Ezt követően Luján szép kolóniális stílusú épületkomplexumának egyik termébe vonultak át a résztvevők, hangulatos koccintásra. Szép és meghatározó alkalom volt, hiszen jó néhányan évtizedek után találkoztak újból régi ismerősökkel, barátokkal...

A katedrális tőszomszédságában volt a koccintás FOTO TRIXI

December 2-án a Krisztus Keresztje gyülekezet zsúfolásig megtelt termében tartotta meg a Coral Hungaria az Ars Hungarica évzáró játékosági hangversenyét, az Argentinai Magyar Intézmények Szövetsége (AMISZ) rendezésében az erdélyi árvíz-károsultak javára.

Először barokk művek hangzottak el, majd szoltárok és Kodály Zoltán és Bárdos Lajos ismert és kevésbé ismert művei, részben Panzone Benedek Inés zongorakísérettel. A műsor hagyományos karácsonyi dalokkal fejeződött be. A majdnem 50 tagból álló, most már nemzetközi hírű kórust Leidemann Sylvia vezényelte.

Jelen voltak a román nagykövet, Alexandru-Victor Mícula, a magyar nagykövetség ügyvivője, Bács Zoltán, Argentína volt magyarországi nagykövete, Horacio Chalian, valamint az AMISZ és az Ars Hungarica vezetőségi tagjai. A hangverseny utáni fogadáson még hosszú ideig kitűnő hangulatban maradtak együtt a meghívottak.

A megnagyobodott kórus...FOTO JAKAB

Figyelem! Megkezdődött az Ars Hungarica szeptember 14-i Teatro Colónban szervezett magyar opera és operett est előben felvett CD-jének az eladása.

(Székács Miklós, ARS HUNGARICA elnök beszámolója nyomán. Szerk.)

A SZENT ISTVÁN KÖR december 11-én tartotta meg a hagyományos karácsonyi évzáró ebédjét barátságban és kellemes hangulatban. Diszvendégek voltak Józsa Máttyás nagykövet feleségével és Magyarországról Görgői Képes Kálmán, az Országos Kereskedelmi Információs Egyesület alelnöke, valamint Mohácsi Zoltán, a Mediátor 2004. Vagyongazdálkodási és az Argentinai Magyar Intézmények vezetői. Jakabné Terek Zsófia, a Szent István Kör elnöke köszöntötte a megjelenteket.

b.-j.: Terek Zsófia a kitüntetett Paál Magdival és Valentinné Redl Erzsébettel FOTO JAKAB

Ez alkalommal a Vitézi Szék által adományozott Érdemkeresztrel kitüntették Paál Magdolnát a magyar érdekeket szolgáló tevékenységéért, Józsa Máttyás nagykövet pedig fölolvasta a Magyar Köztársasági Elnök nevében Valentín Ferencné sz. Redl Erzsébetnek adományozott Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt oklevelét (a kitüntetésről szóló hírlapunk 1. és 2. oldalán)

(Jakab Nándor beszámolója nyomán. Szerk.)

A ZIK-Karácsony után, december 18-án különleges keretet kapott egy nagy évforduló, a 39. Icses. 50. születésének megünneplése. Elsősorban ott zajlott le Plátanoson, ahol megkezdődött az egész leánycserkészmozgalom. Másodszorban gyönyörű "emléktáború" mellett melenggették szíveiket, emlékeiket. Igen számosan visszaidézhetik cserkészéletük kedves pillanatait. Találkozott a múlt és a jelen: parancsnokok, akkori és mostani cserkészek, cserkészszülők, nagyszülők és unokák...

Sorakozik a Harminciklences FOTO TRIXI

Ifjú vezérek: b.-j.: Bonapartian Edi (Regösök), Kerekes Marci (18.sz.Bartók Béla C.S.C.S.) FOTO TRIXI

A díszgyertya őrt áll FOTO TRIXI

"Öregcserkészek" FOTO TRIXI

A jelen FOTO TRIXI

Estefelé, amikor lassan eltűntek a nap sugarai és a nyári estharmat belepte a fűvet, körülülték a szeretet-tűzet. Főlelevenedtek az eltelt 50 év egyes pillanatait, sok mese, éneklés hangzott el, volt sírmi-nevetnivaló. Hazamenetelkor sokukban az a bizonyosság keletkezett, hogy már tisztábban látják a további munka értelmét, szűkségét, örömeit!

Figyelem! Elkészültek a 39-es pólók: \$20 a nem aktív cserkészeknek, \$15 az aktívoknak!

(Zólyomi Kati gondolatai nyomán. Szerk.)

Megrakják a tűzet! FOTO TRIXI

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

December 18-án, az adventi koszorúban már meggyújtottuk mind a 4 gyertyát. A Református Egyházban apró kis óvodásaink meghatottak bennünket Betlehemezésükkel! Lélekben Krisztus születésnapjára készültünk. Körülöttünk pedig minden éppen erről igyekezte elterelni a figyelmünket. A sok csillogó karácsonyfa az üzletekben, utcasarkokon, a jóságos "Papá Noel" piros sapkájában vagy a színes gömbök bizonyos mértékben ünnepi hangulatot keltenek ugyan, ajándékot ígérnek, de mi milyen ajándékot várunk?

A déli féltekén, Argentínában, bizony egy teljesen más világban, más szokások között élünk, mint amit Közép-Európából magunkkal hoztunk. Igaz, hogy az angolszász világban karácsonykor mindig "Father Christmas" hozta az ajándékokat és nem a kis Jézus az Angyalkákkal, de azért ünnepelni ott is, mindig "Christmas-t", Karácsonyt ünnepeltek. A világsajtó hasábjain olvashatta mindenki, hogyan háborognak Észak-Amerikában a hívő keresztyének, mert Bush elnökük több százezer, postázott üdvözlő kizárólag "Boldog, békés ünnepeket" kíván, nem említve, hogy "karácsonyi" ünnepekről van szó!! (Valójában, „Season's Greetings” vagy „Holidays”-ről van szó! Szerk.) Remélem, kedves olvasóim, a ti KARÁCSONYOTOKON Jézus Krisztus születését ünnepeltétek.

A plátanoszi kápolna

Ez a déli félteke más formában is hat az ember hangulatára, kedélyére. Decemberben *nyár van*, és a **nyári nagyvakáció** előtt, úgy érezzük, hogy december 31-ével, az év végével, le kell zárunk minden függő ügyünket. Mindenkitől el kell köszönnünk, minden nehéz megoldatlan kérdést márciusig el kell halasszunk. A főváros szinte kiürül... kezdődik a *vakáció*. A legnagyobb krízisek dacára, nyaralni azért mindenki elmegy (*legalábbis valamennyit! Szerk.*). Szaladgálunk, kapkodunk. En is összefoglalom röviden, még az év vége előtt, mielőtt elmennénk nyaralni, **kolóniánk kimagasló eseményeit, mert ügyebár a Magyar Hírlapnál „lapzárta” van.**

December 2-án zsúfolásig megtelt Belgránóban a "Krisztus Keresztje" Evangélikus gyülekezet temploma, hogy valódi adventi légkörben és hangulatban élvezze a **CORAL HUNGARIA** koncertjét. **Leidemann Sylvia**, mint mindig, tündökölt, immár több mint 40 tagú kórusával. Nagyon szép, karácsonyi témájú programot állított össze, amiből a régi magyar karácsonyi énekek gyermekkorunkat idézték fel bennünk és könnyeket fakasztottak szemeseinkből. A hallgatóság fiatal és nem magyar része ugyancsak meghatottan és lelkesen ünnepelte a kórust. A gyülekezet elnöke, özv. Hefty Lászlóné és az ARS elnöke, Székásy Miklós üdvözlötték a magyar Nagykövetség tanácsosát, Dr. Bács Zoltánt és feleségét, Románia nagykövetét, Alexandru Miculát és az egybegyűlt vendégeket. Pastor César Gogorza kedves adventi gondolatokkal gazdagította a hívőket. A koncert után az immár hagyományossá vált búcsúköccintásra Rubido-Zichy Ivánné Senta látta vendégül a kórus tagjait és hozzátartozóit.

A 800 peso-t meghaladó önkéntes adományokat az erdélyi árvízkarosultaknak juttatja el a Gyülekezet.

December 8-án, csütörtökön nyílt meg a HUNGÁRIA Egyesületben a **KARÁCSONYI VÁSÁR**. Az idén várakozáson felül jól sikerült ez a nagy igyekezettel és egyre több tapasztalattal rendezett esemény. A siker egyik oka, hogy a nyitás napja, dec. 8. ünnep lévén, a vásár 4 napig volt nyitva. Naponta több mint 300 ember fordult meg a változatos kiállítási tárgyak körül. Legnagyobb sikere a magyaros, himzett terítőknék abroszoknak, blúzoknak volt. A legjobban látogatott újszerű sátor a „lacikonyha” volt. Ezt a nevet, magyar mintára, én adom most a hús- és kolbász sütő asztalnak. Remekül működtek. Vasárnap több mint 40 gyermeket ajándékozott meg a Mikulás. Mindent egybevetve: óriási, az egész környéket érdeklő társadalmi *siker* és ezen felül anyagi haszon!

December 18-án, PLÁTANOSON, a Zrínyi Ifjúsági Kör hagyományos Karácsonya. - **KÉREM, álljatok meg! Figyeljétek rám pár percig!**

Féjet kell hajtsunk és köszönetet mondjunk annak a sok áldozatos embernek, akik önfeláldozó munkájának

köszönhetjük, hogy van egy Zrínyi Kör, hogy van Cserkészlet, hogy van PLÁTANOS. És volt egy néhány lelkes, bátor apáca, akik kis táskájukkal és nagy hittel elindultak 50-55 évvel ezelőtt egy intézetet, iskolát alapítani. Menekülten, szegényen, de bízva indították el azt, aminek nagyrészt köszönhetjük, hogy vannak intézményeink, ahol gyermekeink, unokáink és dedunokáink megismerkedhettek **magyar hagyományainkkal**.

Idé nem kell unszólni az embereket. Mindenki boldogan vesz részt egy igazi, megható karácsonyi ünnepen! Idén kettős ünnepség volt, **mert 50. évfordulója van a Mater Bodolai Margit által alapított „Magyarok Nagyasszonya” leánycserkészcsapatnak**, és ez is aznap került megünneplésre.

"Öregcserkészek": Első plátanoszi bennlakók. b.-j.: elől: Vass Gyöngyi, Lányi Éva; mögöttük ülve Göndör Emma, Bund Zsuzsi, Theész Kuki, Meleg Judit, Sebess Zsuzsi, Demkó-Belánszky Hapci; állva: Schirl Klári

A decemberi Hírlapunkban **társadalmi híreinket** azzal zártuk, hogy a középkorú ifjúság már "nagyapákká" lépett elő. Közöltük ugyanis, hogy Kiss Péter és Balogh-Kovács Antal barátainknak immár az 5. unokája látott napvilágot. Alig került ez a nyomdába, kaptuk a hírt, hogy **november 24-én megszületett Mária-Viktória Balogh-Kovács**, Balogh-Kovács Santiagónak és María Victoria Rico-Rocának a 4 kilós, ragyogó kislánya. Ezek szerint viszont Balogh-Kovács Antal és felesége María Inés nagyszülőknék ez a gyermek már a 6. unokája. "Na és?" - mondják néhányan. "Mi ebben a csodálatos?" Először is minden gyermek születése egy csoda. Másodszor az öröm még nagyobb, mint máskor. Viktória 5 fiú unoka után az első kislány! Ez már így szokott lenni ebben a „fiús” családban. Antal nagyszülőknél is 5 fiú és 1 leánygyermek van.

November 30-án ünnepeltük Fóthy Istvánné Balogh-Kovács Judith 70 éves születésnapját. A meghívó úgy szólt, hogy 21 órától kezdve "Open House", nyitott kapu vár benneteket. Kellemes nyári este volt, mindenki boldogan sietett Floridába gratulálni Judithnak. Ilyenkor az emberek jöttek-mennek, beszélgetnek, váltják egymást. Ezen alkalommal (meg is jegyeztem a háziúrnak) csak jöttek-jöttek, de nem mentek el a vendégek. Olyan frissen és vidáman vendéglát meg bennünket a háziasszony, hogy senki sem sietett el. Látszik, hogy milyen közkedvelt és megbecsült tagja a magyar kolóniának és kiterjedt nemzetközi baráti körének. El is énekeltek 3 nelyven a születésnap köszöntőt. Előtte megjelent Judith megható alakja, amint Lujánban az **Oltáravatáson**, cserkész egyenruhában, zászlóval, egy gyertyát gyújtott és tett az oltárra, megemlékezvén a „Magyarok Nagyasszonya” **leánycserkész csapat 50 évvel ezelőtti megalapításáról**. Ki hinné, hogy ennek a csinos fiatalasszonynak már 9 unokája van, és útban a következő 3!

December 20-án ünnepltek 25 éves házassági évfordulójukat Zombory István és Kemenes Katalin (a baráti körnek Dudi és Kati). Rendkívül megható, szokatlan "forgatókönyvvel" rendezte meg Kati ezt az igazán szép, kerti estélyt. Meglepetés volt, még az ifjú férjnek is. Hát még a nagy számban összegyűlt vendégeknek!

Amint együtt volt a meghívottak serege, akivilágított kertben szép rendben leültünk, vagy körülálltuk a kis kerti oltárt, ahol Padre Monte egy igazán szép beszédben és imával áldotta meg az ifjú párt. Megismételtette velük a 25 évvel ezelőtt egymásnak tett hűség esküt és megáldotta a jeggyűrűket. Kihangsúlyozta, hogy a mai világban ez a házasság egy „bizonyosgátétel” Isten előtt, hogy, aki komolyan veszi a **házasság szentségét**, azt meg is áldja az Isten. Legnagyobb bizonyítéka ennek

A ragyogó pár!

Zomboryéknál 3 ragyogó lányuk: Carolina (21), Andrea (18) és Michelle (13). A kedves szertartást kiegészítette Kati lelkes kórusa. Ez ugyan messze nem éri el a Coral Hungaria nívóját, hiszen csak 1 éve fogtak össze a volt gyermekkori osztálytársak és készítették elő Dudinak ezt a meglepetést, mégis nagy siker koronázta bemutatkozásukat. Mindenki - és főleg Dudi! - meg volt hatva.

Aznap, december 20-án reggel érkeztek vissza ösztöndíjas fiataljaink: Zaha Tamás, Gröber Lisa és Lovrics János (a. Csicsó). Szerencsésen hazaérkeztek még karácsonyeste előtt, családjaik nagy örömeire. Fejemben önként elkezdtem énekelni: "Pásztorok, pásztorok örvendezve sietnek Jézushoz Betlehembe. Köszöntést mondanak mindannyiónknak, de főleg családjuknak és barátainknak." Róluk biztosan lesz még szó következő számainkban.

December 24-én reggel érkezett özv. Dr. Némethy Gyöngyné Dr. Kesserű Judit és lánya Novák Kinga Észak-Amerikából. Judit kisebbik leánya, Némethy Mária már 1 hónappal ezelőtt megérkezett, hogy orvostanulmányait a Buenos Aires-i Német kórházban kiegészítse. Szentestére boldogan csatlakozott családjához San Isidróban, özv. Kesserű Istvánné, Judith házában.

Aznap estére a háziasszony igazi "Angyalka" módra, összegyűjtötte és megvendégelte az egész Kesserű családot. Gyermekai: **Gábor** San Martin de los Andesből, **Ildikó** és férje, Patricio Uriburu 2 pici gyermekükkel: Cala kislány (2 éves) és Ciro trónörökös (5 hónapos), **Anikó** és Hernán Giménez 2 kicsi angyalkával: Julika (6) és Anna (3) mind itt vannak.

A hatszoros nagymama. b.-j.: Giménez Julita, Remete Márki, Giménez Anita, Angyalka Uriburu Ciroval, Uriburu Calita és Remete Iván

Legidősebb lánya **Katalin**, férjével, Remete Tamással és 2 nagy fiával nem tudott az idén Miamiából hazajönni (egyébként a 16 éves Márkit többen látták lelkesen táncolni a cserkészbálon... kivel? - titok...). Judith észak-amerikai sógornőjén és annak leányain túl jelen voltak: itteni sógornője **Kesserű Zsuzsó** (szerkesztő) férjével Haynal Alajossal és fiúkkal, **Attilával**, felesége Dajmárral és a 9 éves kis **Ninával**. Haynal **Edithke** és férje Gorondi István vidám fiacskáikkal, **Gáborral** (6) és **Miklóssal** (4) viszont csak december 27-én érkeztek New Yorkból. **Ők már végleg jöttek haza** a 10 éves észak-amerikai tartózkodás után!

Ha jól számoltam, és a gyermekeket is leültette Angyalka, akkor kerek 20 személyre kellett terítsen! Csodálom Judith lelkierejét. Az utolsó 5 esztendőben férje, Dr. Kesserű István halála óta nagyon sok megpróbáltatáson ment keresztül. Valóban öröm hallani, hogy önbizalmát és, Istennek hála, lelki egyensúlyát visszanyerte. Kívánunk neki és egybegyűlt családjának egy vidám, boldog Új Évet!

Más "pásztorokról" is tudok, akik messze földről jöttek, hogy édesanyjukkal tölthessék a karácsonyi ünnepeket. **Dr. Monostory Zsolt** érkezett Észak-Amerikából, Naplesből, feleségével Hannával és gyermekeivel Tianával és Érickkel. Az ünnepek után, mint az elmúlt években is, Miramarba mennek nyaralni. Ildikó ilyenkor boldog és egészen megfiatalodik gyermekei és unokái körében.

Theész Margarita (Kuki) is megérkezett Mexikóból, édesanyja és régi barátnői, az "Attilák" nagy örömeire. Remekül néz ki. Biztosan rá fogtok ismerni a fényképen, amit Plátanoson vettek fel az "öregcserkészek"! (*lásd fentebb!*)

Emődyné, Bernáth Anikó és nagylánya Évi időben jöttek meg Magyarországról az ünnepekre édesanyjukhoz Pataky Évához. Sajnos két fiát és férjét Csabát otthon hagyta Szentendrén. Messze van ez az Argentína, és a repülőjegyeket nem ingyen adják... Anikónak hálások a spanyolnyelvű olvasók a kedves levél-beszámolóért, amiket rendszeresen küld a Hírlapnak.

Arról, hogy KI HOVA UTAZOTT? és hogy KI HOL NYARAL, a legközelebbi számban számolok majd be, lehetőleg mulatságosan. Jó pihenést és nagyon boldog ÚJ ÉVET kívánok kedves Olvasóimnak!

**AZ ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP
ALAPÍTÓ TÁMOGATÓI**

Alapító Fővédnök:

Rubido-Zichy Hohenlohe Senta

Alapító Védnökök:

Alitisz Constantino

Eickertné, Toinette

Gorondi István és Edith (U.S.A.)

Lomniczy József

Monostoryné, Ildikó

Móricz Istvánné

Papp Jenő

Takács István

Zilahi Sebess Jenőné, Bonczos Zsuzsanna

Zombory István

Zöldi Márton

Bejött adomány:

N.N.

Dr. Orbán László

Dr. Farkas Ferenc

Dr. Némethy Kesserű Judit (U.S.A.)

N.N.

S.S.

Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacsevich

Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében hálásan köszönjük támogatásukat!

h

**"Kiművelt emberfők
által tenni nagy
nemzetté a magyart!"**

**Dres. Constantino
Miguel Alitisz y
Silvina Laura Loria**

los atienden en su nueva
oficina sita en
Libertad 480 2° piso,
en el horario de 14 a 18 hs.
4382-2990 y 4382-4895

Medicamentos

producidos con

alta tecnología

y riguroso

control

1940 - 2005

Gador • 65 Años

Al Cuidado de la Vida

SUSANA SEBESS

*Viajes Corporativos
Viajes de Placer
Eventos y Convenciones*

FURLONG-FOX

Carlos Pellegrini 1023 Piso 12 - C1009ABU - Buenos Aires, Argentina
Tel. (54-11) 4108-3220 - ssebess@furlong-fox.com.ar

Márciusi lapzártá február 10 !

Argentínai MAGYAR HÍRLAP

Az argentínai magyarok független folyóirata

Kiadó-szerkesztő:

Haynalné Kesserű Zsuzsanna - haynal@fibertel.com.ar

Rovatvezetők Bonczos Zsuzsa, Zólyomi Kati

Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné, Graul Trixi

Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires

Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com

www.hhrf.org/amh

www.lamoszsz.hu/amh

http://epa.oszk.hu/amh

A Magyar Köztársaság

**nagykövetsége és
konzulátusa adatai:**

**Embajada de la
República de Hungría**

11 de Septiembre 839,
(1426) Buenos Aires

Cónsul : Zoltán Polák

Atención al público

martes y jueves, de 10 a 13 hs.

Teléfono 4778-3734

consul@embhungria.com.ar

**MAGYAROK
VILÁGSZÖVETSÉGE**

Asociación Mundial
de los Húngaros

Dr. Orbán László

Latin-amerikai védnök

Arroyo 897 - (1007) Capital

Tel.: 4327-0726

laszloorban@yahoo.com

Dr. Farkas Ferenc

ügyvéd

Carlos Pellegrini 743

p. 10. of. 45

Buenos Aires

Tel.: 4322-0902

Kérjen órát.

MINDSZENTYNUM

Asociación de Católicos

Húngaros en la Argentina

Aráoz 1857 - (1414) Bs.As.

Tel.: 4864-7570

Pte. János Honfi

paalmagdi@yahoo.com

Ismétlődő események:

A hónap 1. vasárnapján 17 óra,

Szentmise és teadélután.

A hónap 2. keddjén 19 óra,

társas vacsora és választmányi

ülés. Minden tag, barát és

jótevő meg van hívva.

Valeria De Patak

Lic. en Psicología (UBA)

Jóvenes y adultos

Consultorio 4787-1793

155-046-5214

Lic. Eva Barnaky

Psicóloga (UB)

Logoterapeuta

Belgrano **4541-0314**

Palermo **4822-2865**

eva.proasi@mail.salvador.edu.ar

Dra. Daniela Bordalejo

Dr. Martin Puricelli

Médicos Psiquiatras

Consultorio:

4823-9347 4953-9959

KÉRJÜK, szerezzen

új előfizetőket!

Köszönjük!

ESEMÉNYNAPTÁR:

LÁSD SP RÉSZ

UTOLSÓ OLDAL

- A megjelent írások nem fejezik ki

szükségszerűen a szerkesztő véle-

ményét, és azokért minden esetben

szerezők felelősek.

- Kéziratokat, fényképeket nem

örzünk meg és nem küldünk vissza.

Javítás jogát fenntartjuk.

- Szabályosan gépelt, kijavított, és

e-mailen beküldött írások a közlés-

nél előnyben részesülnek.

- Hirdetéseket csak a hirdetési díj

befizetése után közlünk.

INTÉZMÉNYEINK

NUESTRAS INSTITUCIONES

AMISZ - Federación de Entidades Húngaras de la República Argentina (FEHRA) Capitán Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903. Presidente: Ing. Esteban Takács - ESTEBANTAKACS@aol.com. Vicepresidente 1º: Lic. Juan Honfi - juanhonfi@hotmail.com - Vicepresidenta: Sra. Catalina von Hefty - cvhefty@yahoo.com.ar - Secretario: Ing. Nicolás Vattay - NVATTAY@aol.com - Tel. 4715-2351.

AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS Nº 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4864-7570. Jefa de Agrupación: Cynthia Szeley - cynthipupi@yahoo.com.ar o szeleylp@sinectis.com.ar Tel. 4738-3183 / 155-527-8340 - Reuniones: Sábados de 14 a 17 hs.

AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS Nº 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Jefe de Agrupación: Martín Kerekes - kerekemartin@yahoo.com.ar - 4837-0161 / 155-116-3863 - Reuniones: Sábados de 14 a 17 hs.

AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - Presidente: Zoltán Horogh - adorjan@arnet.com.ar

ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura. Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 4788-8889. Presidente: Nicolás Székásy - szekasym@xlnet.com.ar www.arshungarica.com.ar

ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986. Presidente: Alejandro Zaha - azaha@arnet.com.ar

ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA - Hogar de Ancianos San Esteban. Pacífico Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4729-8092. Presidente: László Molnár. Administradora General: Sra. Eva de Morán. Secretaria General: Sra. Isabel V. Rác. - hogarhungaro@hotmail.com

ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994. Presidente: Esteban Szántó

ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos (Bs.As.) Tel. 4799-5044 / 6141. Referentes Arq. Erzsébet Redl, Tel. 4783-6462, y Dra. Zsófia Terek - jakabterek@ciudad.com.ar

BIBLIOTECA HÚNGARA - Círculo Húngara de Amigos del libro, biblioteca circulante y archivos - HKK - Húngaria Könyvbarátok Köre, kölcsönkönyv- és levéltár. Pje. Juncal 4250, 1º piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437. Atención al público cada viernes 19-21 hs. Referente: Susana K. de Haynal - haynal@fibertel.com.ar Tel. 4723-3655.

CÁMARA ARGENTINO - HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA. Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9º "E", 1035 Buenos Aires. - Presidente: Ervin Kalpakian. Vicepresidente: Imre de Gosztanyi. Secretario Ejecutivo: Jorge Bobrik Tel./Fax (54-11) 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462. Presidenta: Dra. Zsófia Terek - jakabterek@ciudad.com.ar

CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinoli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Presidenta: Lily Filipánics. Tel. (0351) 481-8531 filipanicliliana@hotmail.com Vicepresidente: Gábor Bánáti (03543) 488778 - danabanati@hotmail.com Tesorero: Miguel Filipánics filipanicmiguel@hotmail.com

CÍRCULO JUVENIL ZRINYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, (Bs.As.) Tel. 4624-4461. Directora: Ana Mocsáry de Beis - beisfami@yahoo.com.ar - Dictado de clases: Sábados de 10 a 13 hs.

CLUB HÚNGARIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, (Bs.As.) Tel. 4799-8437 / 4711-0144. Presidente: Martín Zöldi mzoldi@dls-argentina.com.ar - Reuniones de la Comisión Directiva: Días miércoles 21 a 22.30 hs. Secretaría: Martes a sábados 18 a 21.30 hs. Domingo 12.30 a 16 hs. Sr. Gusztai. **Restaurante:** Abierto todos los días, excepto lunes. Reservas al 4799-8437 / 4711-0144 Sr. Omar.

Esgrima: Horarios: Miércoles de 18.30 a 20.30 hs. y sábados de 15 a 19 hs. Actividad para ambos sexos, a partir de los 8 años. Información: Henriette Várszegi 4461-3992 - henriette@arqa.com

COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 Nº 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052. Referentes: Madres Catalina, Cornelia y María.

COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141. Directora: Arq. Erzsébet Redl - sladislaol@ciudad.com.ar

COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - MHBK. Presidente vitéz Lóránd Ferenczy - Sargento Cabral 851, 1º A (1059) Capital Federal - Tel. 4328-8209 / 15-4949-9640.

CORAL HUNGARIA. Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Directora: Sylvia Leidemann sylvialeidemann@fibertel.com.ar Tel. y Fax 4785-6388 - Ensayos: viernes 21 hs. (consultar por otros horarios).

CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674. Presidente: Pál Szénási.

DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4792-9819. Jefe de Distrito: Matias Lomniczy - mloffic@arnet.com.ar

IGLESIA EVANGÉLICA LUTERANA UNIDA - Congregación «La Cruz de Cristo». Amenábar 1767 - (C1426AKG), Buenos Aires. Rvdo. César B. Gogorza, pastor - Presidenta del Consejo Directivo: Catalina von Hefty. Tel/Fax 4503-3736 cvhefty@yahoo.com.ar - **Magyar evangélikus Istentisztelet:** Minden hó 3-ik vasárnapján 11 órakor. Szolgál Nt. Demes András.

KÁRPÁT - FORGÓSZÉL - FOLKLORE HÚNGARO DE CÁMARA. - Buenos Aires-i magyar néptánc mozgalom: Magyar Népi Táncszínház, élő zenével. Rawson 3597, (1636) La Lucila, (Bs. As.) Tel. 4794-6521. - "Kolomp" művészegyüttes (felnöttek számára) minden szombaton 17 órakor a Hungáriában. Para adultos los sábados 17 hs. Hungária - zolyomikati@fibertel.com.ar http://ar.geocities.com/karpatforgoszel/

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - Iglesia Reformada Húngara. Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903. Lelkész: Tóth L. Kristóf. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com - Főgondnok: Patak László Tel. 4798-5207 - depatak@argentina.com. Beosztott lelkész: Tóthné Bede Krisztina.

Istentisztelet: vasárnap és vallásos ünnepnapokon 10 órakor. **Istentisztelet a Szent István Otthonban:** minden páros szerdán 11 órakor. Bibliaóra: márciustól decemberig minden hó 1. szerdáján 16 órakor. **Culto conjunto castellano/húngaro:** 3º domingo de cada mes, 10 hs. (con Rev. Gabriel Miraz).

MAGYAR SZÍNTÁRSULAT: ÁLOMGYÁR. Minden szombaton 19.30-kor a Hungáriában. Catalina Zólyomi - zolyomikati@fibertel.com.ar

MINDSZENTYNUM - Asociación de los Católicos Húngaros en la Argentina. Aráoz 1857, (1414) Capital Federal. Tel. 4864-7570. Presidente: János Honfi mindszentynum@hotmail.com - Caja de ahorros del Bco. Río Nº 031-0319767 / 7 a nombre de la "Asociación Húngara Católica". Restaurante: Tel. 4864-7570.

ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Vitézi Rend. Cptn. Gral. para Sudamérica: vitéz Miklós Vattay, Nº Señora de Luján 1001, (B1608ANI) Troncos del Talar, Bs. As. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - NVATTAY@aol.com

REGÖS - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO. regosargentina@hotmail.com Prácticas: miércoles, viernes y sábados. Director artístico: Edi Bonapartian - edibon1@yahoo.com - 4799-4740, (15) 4033-3333; Informes Miki Kerekes - nkerekes@yahoo.com Tel. 4837-0161, (15) 5701-8605

SOCIEDAD HÚNGARA DE WILDE. Víctor Hugo 58, (1875) Wilde, Bs.As. Tel. 4252-0390. Presidente: Dezső Heckmann - amjlmj@yahoo.com.ar

Atención: Les solicitamos a los respectivos responsables que nos informen de las novedades, cambios, errores u omisiones, o de alguna actividad especial. Cualquier corrección debe llegar a esta Redacción lo antes posible. Gracias.

Esta edición fue impresa en IMPRENTA ALFA BETA S.A.